

Chuyện Tình Hai Chàng Trai

Contents

Chuyện Tình Hai Chàng Trai	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	6
5. Chương 5	7
6. Chương 6	9
7. Chương 7	12
8. Chương 8	15
9. Chương 9	18
10. Chương 10	21
11. Chương 11	23
12. Chương 12	26
13. Chương 13	28
14. Chương 14	30
15. Chương 15	33
16. Chương 16	35
17. Chương 17	37
18. Chương 18	38
19. Chương 19	40
20. Chương 20 (end)	42

Chuyện Tình Hai Chàng Trai

Giới thiệu

-Hoàng Vũ Phong-Lâm Vũ Nhật-Dương Ngọc Nhi-Đặng Hải YếnTóm tắt nội dung:-Bốn con người- m

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chuyen-tinh-hai-chang-trai>

1. Chương 1

“Phong ơi Phong” Nghe tiếng kêu Phong quay lại xem ai thì thấy Nhật đang chạy đến.

“làm gì chạy ghê thế? Bộ có ai bắt cậu hả?” Phong trêu.

“Không. Chẳng qua là đi từ xa thấy cậu nên chạy đến thôi”.

“chứ không phải nhớ thương mình quá nên chạy nhanh đến để ngắm nhan sắc của mình à”. nói xong phong nhếch môi lên cười đều. Nhật thấy Phong muốn giỡn thì hòa theo:

“ừm chắc là vậy. Phong của Nhật đẹp trai quá mà sao Nhật không nhớ được!!!”. Phong nghe mà mặt hất lên trời trông thấy rất ư là đáng ghét. Biết đã lừa được Phong Nhật tiếp tục:

“Cậu biết không những lúc nhớ cậu mình luôn chạy qua nhà hàng xóm để gặp kasin”.

“Qua đó để làm gì?? Mà kasin là ai??” Phong tò mò hỏi, giọng điệu có chút hưng phấn vì nghĩ mình quá đẹp trai nên mới khiến nhật phải nhớ đến như vậy.

“Kasin là con cún con mới sinh được 5 tháng của nhà họ”. Nói xong Nhật liền phá ra cười nghiêng ngả vì đã cho Phong một vố thật đau. Về phía Phong thì mặt từ từ tối sầm, người toả ra hàn khí khiến Nhật lạnh cả sống lưng. Đang cười hả hê thì phải ngưng lại vì đầu Phong có hiện tượng bốc khói, biết núi lửa sắp phun trào Nhật liền xách dép chạy vào lớp để bảo toàn tính mạng của mình, bỏ mặc Phong đứng yên vì vẫn còn sock và giận. 1s..2s..3s..sau khi Nhật đã chạy an toàn và yên vị chỗ ngồi trên lớp của mình thì...

–”LÂM VŨ NHẬT...MÌNH SẼ GIẾT CẬU...” một tiếng hét với sức công phá rất lớn, kinh thiên động địa, long trời lở đất. hứa hẹn sẽ có nhiều người phải đi gặp bác sĩ tai mũi họng sau khi nghe tiếng hét rất ư là “nhỏ” đó của phong

“a..a.. đau mình. Phong thả mình ra, đau a.a.ui.” tiếng than của Vũ Nhật vang lên vì bị Phong nắm tai lôi đi

Chuyện là vậy... sau khi phong nhà ta hét hăm dọa chàng Nhật xong thì bắt gặp ánh mắt của mọi người nhìn mình như thằng điên mới trốn viện. Lúc đó cậu mới sực tỉnh rằng mình còn đang ở ngoài đường. “Thảm! Thảm rồi! Hoàng Vũ Phong ta một thời oanh oanh liệt liệt mà giờ đây phải chịu cảnh dở khóc dở cười này. Ông trời ơi mau cho con cái hổ để con nhảy xuống đi!!! Vũ Nhật, tất cả là do cậu mà ra, nhất định mình sẽ cho cậu một trận nên thân”. Nghĩ là làm, Phong liền chạy vào trường tiến thẳng đến lớp 12a1. Đập vào mắt cậu là cái mặt đang cười đến ngây ngốc ở bàn cuối kia khiến cậu chỉ muốn bay vào đập cho tên đó một trận tai chỗ. “Nhìn! Phải nhìn!!!” Tự nhắc mình xong, Phong đi nhanh đến bàn cuối lôi cái tên đang ngơ ngơ như bò đeo nơ kia ra khỏi lớp dưới sự ngơ ngác của các bạn có mặt trong lớp. Quay về hiện tại...Phong bỏ tai Nhật ra sau khi nó đã đỏ lên trông đến tội nghiệp.

“Giỏi lắm Lâm Vũ Nhật. Vì cậu mà mình đã biến thành một tên không bình thường trong mắt mọi người. Giờ cậu tính sao đây hả??!!!”. Nghe Phong nói mà Nhật chỉ muốn cười to lên, nhưng nhìn sắc mặt Phong Nhật biết cậu đang rất giận. Giờ mà cười thì cái chết đến với cậu sẽ rất mau nên đành giữ cái giọng ngọt như mía lùi năn nỉ Phong:

“Phong ơi Phong à !!!” Hai tay bóp vai Phong nói tiếp. “Mình chỉ muốn đùa chút thôi mà đâu ngờ lại khiến cậu bị như vậy. Mà cũng do cậu đùa trước nên mình mới hòa theo thôi mà...”

Phong nghe đến đó liền cúi lên, lia ánh mắt nhìn nhật hết sức “dịu dàng” gần từng chữ:

“ý..cậu..là..sao..hả?” nuốt nước miếng ực ực Nhật đáp.

“hêê ý mình là...lỗi là do mình không phải do cậu. Cậu tha lỗi ình nhaaa...” thấy Phong vẫn còn giận Nhật nói tiếp “Tha ình đi mà...cậu muốn gì mình cũng chịu hết “. Nghe đến đây hai mắt của Nhật liền sáng lên

“thật chứ???”

“thật”

“không hối hận???”

“không hối hận”

“vậy thì cậu phải thực hiện ính 2 điều:

thứ nhất:cho phép mình giúp đỡ cậu những lúc cậu gặp khó khăn, không được từ chối”

“cái này...mình...”

“cậu hứa rồi”.

Nghे Phong nói vậy Nhật dành miễn cưỡng gật đầu. Thấy Nhật gật đầu Phong mừng ra mặt, liền nói tiếp điều kiện thứ hai.

“điều kiện thứ hai: cậu...” chưa nói hết câu Phong đã bất ngờ bay vào đánh Nhật túi bụi cho cái tội dám gạt cậu, hại cậu mất mặt với mọi người...

reng..reng...reng

Tiếng chuông báo hiệu vào học vang lên cũng là lúc phong tha cho nhật. Kéo nhật đang còn nằm thở phì phò dưới đất sau trận đánh của mình đứng lên, khoác vai lôi về lớp học lòng đầy sảng khoái!!!

Đọc tiếp Chuyện tình hai chàng trai – Chương 2

2. Chương 2

Tại lớp 12a1...

“Lớp nghiêm”. Tiếng của nhỏ lớp trưởng khi thấy ông thầy chủ nhiệm đang đi vào

“Các em ngồi xuống, hôm nay lớp ta có 2 bạn mới” đưa mắt về phía cửa thầy nói tiếp ” Hai em vào đi ”

Ngoài cửa bước vào hai cô gái với khuôn mặt baby xinh xắn, một người với mái tóc suôn đen dài ngang lưng,một người thì tóc uốn xoăn lộn xoã dài đã làm cho trái tim biết bao nam sinh có mặt trong lớp phải xao xuyến.

“Chào các bạn mình tên Dương Ngọc Nhi,còn đây là.” quay sang cô gái kế bên “...Đặng Hải Yến, mong các bạn giúp đỡ cho bọn mình” nói xong, Nhi còn khuyến mãi thêm một nụ cười rạng rỡ làm không ít các bạn nam phải nhập viện vì mất máu...

“Được rồi, hai em tìm chỗ ngồi đi rồi chúng ta vào học”

“Vâng”. Nói rồi 2 bạn bước thẳng xuống dưới bàn cuối góc trái ,mặc cho sự mời gọi của các bạn nam, đang định ngồi xuống thì..

” không được ngồi ” tiếng của Phong ngoài cửa vọng vào.

Sau khi từ sân sau đi về lớp, Phong và Nhật thấy lớp đang đón học sinh mới thì đứng ngoài đợi cho họ ổn định chỗ ngồi rồi mới xin phép thầy vào lớp trễ, ngờ đâu chỗ mà Nhi và Yến hướng đến lại là chỗ của Phong và Nhật, thấy vậy Phong liền nhảy vào ngăn lại.

“Tại sao chúng tôi không được ngồi ?? ” Nhi và Yến đồng thanh

“Vì chỗ đó là của chúng tôi.” Phong nói

“nhưng bàn này có tới 4 chỗ, cậu và cậu kia...” chỉ tay vào Nhật ” ...cộng thêm tôi và Yến nữa là đủ”. Nhi nói lại, mắt liếc nhìn Phong.

“Nhưng tôi không thích ngồi chung với 2 cô, muốn ngồi thì kiếm bàn khác mà ngồi”.

“nhưng chỉ có bàn này là còn chỗ trống thôi, cậu bắt tôi kiếm ở đâu nữa ”

“Tôi không biết đó là việc của cậu, ngoài bàn tôi ra thì cậu muốn ngồi ở đâu thì tùy cậu, tôi không cần ”

“cậu đừng có cố chấp, keo kiệt như vậy chứ, dù gì các cậu cũng là đàn ông con trai phải biết ga lăng xịu chứ.”

“tôi keo kiệt đó, cố chấp đó, thì sao hả? Không cho thì vẫn không cho thôi. còn nữa đừng so sánh tôi với lại tụi con gái các cô. Không xứng đâu “. càng nói Phong càng gần mạnh từng chữ, khiến Nhi ớn lạnh. Bỏ qua việc đó Nhi cũng bực mình đáp lại:

“Mặc kệ cậu. Tôi quyết định ngồi ở bàn hai cậu rồi thì sao?? Làm gì được tôi?? Nói đi.” Vừa nói Nhi vừa chống nạnh tiến gần đến Phong hất mặt lên nói.

“cậu...” chỉ tay vào Nhi cắt không thành lời. Quay sang Nhật “Nè sao cậu im re vậy. Nói gì đi chứ “. Sau mấy giây im lặng, Nhật lên tiếng.

” mình nghĩ nên cho 2 bạn đó ngồi chung” Phong quay ngoắt sang nhìn Nhật bằng ánh mắt không tin được, không những Phong ngạc nhiên mà cái lớp nghe xong cũng muốn té ghế luôn vì “SOCK”. Ai mà không biết Phong và Nhật rất ghét con gái, trong đó Nhật còn ghét hơn cả Phong nữa mà giờ đây chính Nhật lại cho hai bạn mới ngồi chung mà đó lại là con gái. Ôi ôi...chuyện lạ bốn phương!!! Mặt trời sẽ mọc ở hướng tây vào ngày mai mất!!! Đó là suy nghĩ của các bạn trong lớp. Bỗng nhiên, Nhật quay sang hai cô bạn Nhi và Yến, nói:” nhưng... hai bạn phải sửa ba tiếng cún thì mới được ngồi chung với chúng tôi.” nói xong Nhật nháy mắt, nhếch mép cười khinh bỉ, đều vô cùng!!!

” WHAT!?!?” Nhi và Yến đang đắc chí đưa mắt nhìn cái mặt tức giận của Phong, thì từ từ tối sầm lại cùng hét to lên.

Cả lớp nghe xong thở phào nhẹ nhõm, lòng không khỏi vui mừng vì trái Đất thân yêu vẫn yên lành. Giờ đến lượt Phong đắc ý đưa mắt nhìn hai khuôn mặt đã rất khó coi, lòng thầm khen ngợi thẳng bạn chí cốt thông minh đột xuất.

” CẬU NGHĨ CHÚNG TÔI LÀ GÌ HẢ!?!?” Nhi tức giận hét to lên

” cờ-hó” Nhật bình thản đáp. Chỉ 1 chữ nhẹ nhàng nhưng lại có sức công phá lớn đối với cả Nhi và Yến, làm họ tức không nói nên lời.

“Mấy anh chị nói xong chưa????!! ” Tiếng ông thầy sau một hồi bị cho ra rìa vang lên. Tiếng nói làm cho lớp sực nhớ ra sự có mặt của ông thầy mà nãy giờ bị bỏ lơ .

“Xin lỗi thầy tụi em đến trễ, nhưng mong thầy chuyển hai nhỏ này đi chỗ khác”. Nhật quay sang ông thầy xin lỗi vì đi trễ nhưng cũng không quên nói ông đuổi Nhi và Yến qua bàn khác. Nghe Nhật nói mà hai cô bạn tức vô cùng, đang định nói lại thì tiếng ông thầy vang lên lần nữa.

” được rồi, hai anh mau mau về chỗ ngồi đi...” đưa mắt sang Yến, Nhi: “...hai em cũng mau về chỗ của mình đi ”

“nhưng thầy ơi...”

“không nhưng nhị gì hết về chỗ mau để tôi còn dạy “.nói rồi thầy quay lên bảng viết tên bài mới. Phong uất ức cùng Nhật về chỗ của mình, mắt lườm hai cô bạn đắc ý đang đi ngoài sau. Về đến chỗ Phong và Nhật ngồi trong cùng còn Nhi và Nhi thì ngồi phía ngoài...

Độc tiếp Chuyện tình hai chàng trai – Chương 3

3. Chương 3

“Huhu...sao ông thầy lại cho hai nhỏ đó ngồi chung với chúng ta chứ??? Nghĩ đến cái mặt hí ha hí hửng của hai nhỏ đó là bực cả mình!!!” Quay sang Nhật hỏi “Nhật này cậu có thấy cái con nhỏ tên Nhi hay nha gì gì đó thấy ghét không??”

* im lặng*.

Thấy Nhật không nói gì Phong lại tiếp.

“mình thì thấy con nhỏ đó vô cùng vô cùng đáng ghét luôn. Con gái gì? Có mà họ hàng gần với Hà Đông í, nói chuyện với con trai cứ toàn cãi lại , chả có tí gì là thực nữ”

lại im lặng

“theo như mình biết thì con gái phải bla...bla...., không được @#\$\$%&&....”.

Phong cứ vừa đi vừa thao thao bất tuyệt về con gái, lâu lâu lại hỏi Nhật vài câu mà Nhật không thèm trả lời. Bực mình vì bị Nhật lơ, Phong hét to lên

“LÂM VŨ NHẬT... CẬU CÓ NGHE MÌNH NÓI KHÔNG HẢ????”. sau tiếng hét của Phong mặt đất đột nhiên rung chuyển làm nhật đang lơ ngơ trên mây thì bỗng tỉnh la lên:

” AAAA ... động đất!!! Bớ người ta có động đất!!! Mau mau chạy đi, chạy nhanh.... Ui da sao cậu đánh đầu mình?!!!!” . Nhật rưng rưng nhìn Phong oán trách sau khi bị Phong đánh cú ột cái...

“Đánh cho cậu tỉnh ra. Làm gì mà la làng la xóm lên vậy??”

“Thì có động đất nên mình...” chưa nói hết câu Nhật bị Phong đánh thêm 1 cái nữa

“hix... đau..” Nhật méo mào

” cho đáng đời cậu cái tật không nghe mình nói chuyện mà la hét linh tinh đây là Việt Nam chứ có phải Nhật Bản đâu mà động với chả đất”

“vậy thì sao hồi nãy đất rung mạnh vậy ?” Nhật ngu ngơ hỏi. Gãi gãi đầu, Phong đáp

“Thì tại hồi nãy nói chuyện mà cậu không trả lời mình, bực quá nên mình hét lên thôi”

“Do tiếng hét của cậu hả??” nhật sững sốt hỏi lại ” ô mai chuối... thật kinh khủng cái này cậu mà đi thì tiếng hét toàn vũ trụ thì cậu chắc chắn sẽ đạt giải nhất”. nhật trêu

“Thôi không trêu mình nữa. Nãy giờ cậu lo nghĩ cái gì mà không nói chuyện vậy hả?!”

“hì hì...do mình mải nghĩ cách để khiến hai con nhỏ mới vào đó phải tự động rời khỏi chỗ của chúng ta mà đi chỗ khác đó mà”. Nhật nói. Nghe tới đây mắt Phong sáng lên liền hỏi

“thế cậu nghĩ ra chưa???”

“Chưa!”

“Xì...tưởng đâu cái đầu gỗ nhà cậu nghĩ ra rồi chứ”

“Hừ...cậu cứ yên tâm. Giờ mình nghĩ không ra thì mai sẽ ra, mai không ra thì mốt ra, nói chung là khi nào mình nghĩ ra thì sẽ nói cậu.” Nhật vỗ ngực nói lớn

“lỡ nghĩ tới cuối năm mà chưa ra thì sao” Phong chán nản hỏi

“thì để hai nhỏ đó ngồi tới cuối năm luôn”. Nghe câu đó mặt Phong đen thui, thấy vậy Nhật vội chữa

” đùa thôi, mình sẽ cố gắng nghĩ ra cách để đuổi 2 con nhỏ đó đi được chưa. giờ thì về thôi, chắc ba mình đang đợi ở nhà”

” Um” phong gật đầu

* tại nhà Nhật

” Ba ơi con về rồi, ba ơi...”

“ba à...”

Tiếng Nhật vang vọng khắp căn nhà nhỏ bé chưa đầy 50m². Vội vàng tiến vào bếp, Nhật thấy ba mình đang nằm sóng soài trên nền đất, khuôn mặt đã trắng bệch tưởng chừng không còn giọt máu. Hốt hoảng chạy đến, đỡ ông dậy, gọi liên tục ” ba ơi..ba..tỉnh lại đi ba...”. Nghe tiếng la của Nhật,cô Minh nhà bên chạy sang thấy vậy nhanh chóng gọi xe cấp cứu đưa ông vào bệnh viện.

Đến giờ đi làm, Phong chạy xe sang nhà nhật để cùng cậu đi làm chung thì hay tin ba Nhật đang cấp cứu ở bệnh viện,cậu liền hốt hải chạy vào...

Đọc tiếp Chuyện tình hai chàng trai – Chương 4

4. Chương 4

*Bệnh viện An Bình...

Sau khi để xe ngoài bãi, Phong chạy một mạch đến phòng cấp cứu thì thấy Nhật đang ngồi thần thờ trước cửa. Đến ngồi xuống bên Nhật, Phong nhẹ nhàng cất giọng

“Nhật à, bác Lâm sẽ qua khỏi thôi. Cậu đừng quá lo lắng”. Nghe Phong nói vậy nhật gật đầu nhẹ, mắt lại tiếp tục hướng vào cánh cửa phòng cấp cứu. Thấy Nhật đã không muốn nói chuyện, Phong cũng đành im lặng cùng Nhật chờ đợi....

Ting... tiếng cửa phòng cấp cứu vang lên sau 3 tiếng trôi qua, đèn đã tắt. Thấy bác sĩ ra ngoài, Nhật liền chạy ngay đến nắm lấy tay ông, ngược đôi mắt đỏ hoe lên hỏi

“bác sĩ...ba cháu...sao rồi ạ???”

“Xin lỗi cháu. Ba cháu vì lao động nặng quá sức cộng thêm việc ông bị bệnh tim khá nặng nên...đã không thể qua khỏi”

“ẦM” một tiếng sét đánh ngang tai, đập tan hi vọng của Nhật. Đôi chân Nhật như đứng không vững mà từ từ khụy xuống. May nhờ có Phong đứng sau đã đỡ lại và dìu cậu đến nơi ghế chờ. Hiểu tâm trạng của cậu, bác sĩ chỉ nhẹ nhàng nhắc nhở

“cháu vào gặp ba cháu lần cuối đi ” Nói rồi vị bác sĩ cùng vài y tá khác vừa mới ra từ phòng cấp cứu bước đi về phía hành lang vắng.

Không gian như chìm vào yên tĩnh, im lặng đến đáng sợ, dường như đang tiếc thương ột linh hồn sắp ra đi mãi mãi, ột người con sắp mất đi chỗ dựa tinh thần duy nhất...

Như sự tĩnh, Nhật vội chạy vào phòng, Phong cũng chạy theo. Một người đàn ông trung niên đang nằm trên cái giường trắng với hơi thở khó nhọc, đưa đôi mắt trĩu mến nhìn Nhật. Mọi cảm xúc của Nhật vỡ oà khi trông thấy ông, trông thấy ánh mắt ôn nhu mà ông nhìn Nhật hằng ngày giờ đây như đang dần dần rời xa cậu. Chạy nhanh đến giường ôm ba, Nhật khóc nức nở. Một đôi bàn tay đang nhẹ nhàng chạm vào gương mặt của cậu, tỉ mỉ, cẩn thận như cố gắng ghi nhớ khuôn mặt con trai vào tiềm thức. Chạm rãi lau từng giọt nước trên đôi mắt sáng hằng ngày, ông nói

“Cố ga..gắng sống tô..tốt, tha..tha thứ ẹ củ..của con, nói với bà ấy ta yêu..yêu bà ấy nhiề...nhiều lắm” Rồi ông đưa mắt nhìn Phong, miệng mấp máy.

” chăm...sóc nha..nhật giúp ba..ác, b..bảo vệ no...nó”. Từ từ nhắm mắt lại, bàn tay ầm áp trên mặt Nhật tự do buông xuống, cũng dần không còn nhiệt độ...

“ba/bác ơi...” cả Nhật và Phong đồng thanh gọi. Nước mắt không ngừng rơi trên khuôn mặt sắc nét của nhật. Bên ngoài phòng bệnh, cô Minh cũng khóc thương cho sự ra đi của ông Lâm.

*Vài ngày sau....

Thần thờ bước ra khỏi khu nghĩa trang sau khi an táng cho ông Lâm Chấn, Phong chỉ lẳng lặng đi theo sau Nhật. Ổn định xong trong chiếc xe hơi đen bóng nhoáng của mình, Phong có chút tò mò về mẹ của Nhật. Phong muốn biết tại sao đám tang ba nhật mà bà không có mặt. Khẽ tăng hắng một cái, Phong hỏi

“Nhật! Tại sao ba cậu đã mất ba ngày rồi nhưng mẹ cậu vẫn không đến vậy ???”. Nghe Phong hỏi Nhật bỗng thần thờ. Nhật thấy được điều đó, Phong đành im lặng không hỏi nữa, đang định bật khoá xe để đi về thì nghe tiếng Nhật đã mất đi xúc cảm vang lên

“Mẹ ư? Mình không có mẹ đâu! Chẳng qua, bà ta đã sinh ra mình thôi, rồi lại bỏ hai ba con mình đi theo người đàn ông khác...cũng vì nhà nội quá nghèo nên không giữ được bà nên ba miễn cưỡng để bà đi, một mình chịu cảnh gà trống nuôi con. Ngày qua ngày, ba yêu thương chăm sóc mình với tình yêu lớn lao, thay cho tình cảm của mẹ. Lúc nhỏ, mình chưa biết chuyện này đâu. Mình chỉ nghĩ rằng bà vì mưu sinh nên mới bỏ đi, rồi sau này bà sẽ quay về, sẽ yêu thương mình như những người mẹ khác yêu thương con cái họ. Nhưng một lần mình nghe hàng xóm nói với nhau về bà ấy. Họ bảo bà là người ham tiền, bà ruồng bỏ ba mình đi theo người khác vì ông ta giàu hơn. Lúc đó mình hoang mang lắm cậu biết không? Hình tượng và mong muốn về một ngày được gặp lại người mẹ thân yêu bỗng chốc sụp đổ hoàn toàn. Ba mình biết mình đã nghe chuyện, biết không thể giấu mình được nữa ông đành kể sự thật ỉn nghe. Mình hiểu, tuy bị bà ta bội bạc nhưng ba vẫn rất yêu bà ta. Mình không như ba mình, sau khi biết hết sự thật mình cảm thấy căm hận bà. Do đó, con gái trong lòng mình, giờ thật sự rất ghê tởm, không đáng tin, không đáng trân trọng...” Bày tỏ hết lòng mình, Nhật quay sang Phong hỏi” mẹ mình là người như vậy liệu cậu có coi mình là bạn nữa không”

“ngốc! Mình chơi với cậu vì cậu chính là Lâm Vũ Nhật” nhìn Nhật bằng ánh mắt nghiêm nghị Phong nói “từ giờ không được hỏi những câu điên rồ như vậy nữa, không thì mình sẽ nghỉ chơi cậu ra luôn”

Nghe Phong nói mà Nhật phải bật cười trước sự trẻ con của Phong. Sau một lúc vui vẻ, Phong nhẹ nhàng ôm lấy Nhật thì thầm

“Khóc đi, khóc xong rồi thì bắt đầu cuộc sống mới, sống tốt như ba cậu mong muốn”. Một khoảng lặng yên, rồi...1 giọt...2 giọt... nước mắt thấm đẫm áo Phong, mang theo sự đau thương, mất mát của một người con mất đi người cha kính mến...

Thật ra, Phong cũng rất bất ngờ vì chuyện của Nhật. Làm bạn thân với nhau bao năm mà Phong chưa bao giờ hỏi về gia đình không hoàn chỉnh của Nhật, vì, Phong biết, mỗi gia đình đều có góc khuất của nó. Ví như nhà Phong đây, cũng chẳng khá khẩm hơn Nhật là bao. Chẳng qua, Phong may mắn hơn một chút. Phong vẫn còn người ba thương Phong hết mực, được nhìn mặt mẹ lúc còn nhỏ. Nhưng cũng vì khuôn mặt mẹ còn nằm trong trí nhớ, Phong cũng thật hận mẹ, hận những người con gái xung quanh vì đơn giản, mẹ Phong cũng có lí do rời xa Phong giống mẹ Nhật...

...Hai người con trai, mang trong mình những tổn thương về một người mẹ, luôn có chung niềm đồng cảm với nhau...Phong cũng luôn tự nhủ với lòng mình rằng sẽ bảo vệ nhật trước những sóng gió của cuộc đời, và cũng là hoàn thành tâm nguyện của bác Lâm Chấn trước lúc đi xa.....

Đọc tiếp Chuyện tình hai chàng trai – Chương 5

5. Chương 5

“Nhật ơi, đi học thôi”. Nghe tiếng Phong hỏi, Nhật nói vọng ra

“đợi mình xối, ra liền”

“nhanh đi nhá”

5 phút sau...

” đi thôi ” Nhật nói khi đã đi đến chỗ Phong

“umk”

“hôm nay ngọn gió nào đưa bạn đến nhà rủ mình đi học vậy ??”. Nhật đùa

” muốn có bạn đồng hành mà, đi hai người sẽ vui hơn ”

” chứ không phải nhớ mình hả??” thấy Nhật nhắc lại chuyện hôm trước, Phong hăm dọa

” hình như cậu muốn chết sớm thì phải ”

” không mình đang muốn sống, sống như ba mình mong muốn “. không gian vui vẻ bỗng chùn xuống khi nghe Nhật nói, yên lặng đến nghẹt thở

“Nhật này!” Phong đột nhiên lên tiếng

“humm??”

” hay cậu chuyển qua sống chung với mình nha ”

” mình vẫn muốn sống ở nhà cũ hơn ”

” đi mà mình sống một mình buồn lắm, giờ cậu cũng đang sống một mình nè sang ở chung với mình đi, cho vui ”

” đến trường rồi vào lớp thôi.” nói rồi Nhật đi thẳng đến lớp, bỏ mặc Phong còn đang í ới gọi Nhật đằng sau

” hihi...haha”

” này Nhi! Cậu làm gì mà ngồi cười suốt thế ” Yến hỏi khi thấy nhi cứ ngồi cười một mình

” không có gì đâu. Tại mình đang nhớ đến bộ mặt tức xì khói của hai tên ngồi cùng bàn”

” mấy ngày rồi mà vẫn nhớ sao ”

” hihi không quên được, nhất là cái mặt đáng ghét của tên Phong gì gì đó ”

” nhắc mới nhớ, hình như mấy ngày rồi họ không đi học thì phải ”

” kệ mấy tên đó đi. Không đi học thì càng tốt chứ sao, chỗ ngồi của chúng ta sẽ rộng hơn mà không lo bị chiếm. Hahaha...” Nhi bắt đầu lên cơn khiến Yến chỉ biết lắc đầu thương thầm con bạn còn nhỏ mà đã....

” rất tiếc là ý nguyện không thành rồi ” vừa bước vào lớp Nhật vừa nói

” linh gớm, cứ như là ma vậy...”

” cô nói gì đó...??” Nhật hỏi khi thấy Nhi nói gì đó mà mình không nghe rõ.

” tôi nói...” Nhi đang định nói lại thì Yến chen vào

” thôi bỏ đi Nhi ”

” nhưng..”

” hazz... mới đi từ xa mà đã nghe tiếng sủa của mấy con ki ki rồi ” Phong bước vào lớp nói, ánh mắt hướng thẳng đến Nhi khiêu khích

” cậu...” Nhi tức giận nói thì bị Yến kéo về chỗ ngồi. Bực mình Nhi quát lên

” cậu làm gì vậy hả, không thấy họ đang chửi mình hay sao?”

” im đi các bạn khác đang nhìn mình kìa ” giờ đây họ mới để ý đến sự có mặt của các bạn trong lớp. Nhi cười trừ một cái rồi âm ỉ ngồi vào chỗ của mình, không quên đưa mắt liếc Phong và Nhật

Bỏ qua cái nhìn căm thù của Nhi, hai cậu bạn đặc ý đi về chỗ của mình. Vui nhất là Phong vì đã trả thù được Nhi vụ hôm trước. Hất ặt đi về chỗ ngồi, vừa an tọa xuống cái ghế thân yêu thì

” RẦM”

“A” tiếng la của Phong và Nhật cất lên làm lớp quay lại nhìn. Ba giây yên lặng...rồi ai nấy cũng ôm bụng cười ha hả, có người cười chảy cả nước mắt, đau cái bụng nhưng không nín được khi thấy cảnh hai hotboy hiện giờ đang nằm đè lên nhau, mặt thì nhăn như khi ăn phải ớt.

Haizzz...chuyện cũng chỉ tại hai cô gái kia quá mức lém lỉnh và phá phách. Sau khi Nhi đã ngồi vào chỗ của mình thì Yến liền kề sát vào tai Nhi thì thầm to nhỏ gì đó, chỉ thấy xuất hiện ra hai gương mặt rất nham hiểm, dự báo điềm chẳng lành.... Thật ra Yến cũng rất tức giận khi nghe Phong chửi mình nhưng đành nhịn để không phải mất mặt với mọi người rồi âm thầm lập mưu cùng Nhi, đợi Phong và Nhật đang định ngồi xuống thì nhẹ nhàng kéo ghế ra khiến hai chàng ôm nhau thắm thiết như mọi người đã thấy, cái đó người ta gọi là quân tử trả thù 10 năm chưa muộn a...

” là hai cô làm đúng không” Phong gất lên khi đã từ từ ngồi dậy

” nè đừng có thấy tui tui hiền mà muốn nói sao thì nói, ăn hiếp tui tui à nha...” Yến từ tốn nói, đôi mắt còn khoa trương rưng rưng động lòng người....

” không phải hai cô thì còn ai nữa, dám làm mà không dám nhận hả ” đến lượt Nhật gất lên

“con mắt nào của mấy cậu thấy tui tui làm hả? Chỉ giỏi vu khống người khác ” Yến đứng khoanh tay nhìn Phong và Nhật mĩa mai

” cô...”

reng...reng...reng...

“lớp nghiêm “ ông thầy Hoá bước vào

” nhất định chúng tôi sẽ khiến các cô phải thừa nhận ” tiếng Nhật rít lên

” tui tui sẽ đợi ” Yến đắc ý đáp lại.

Buổi học bắt đầu với không khí khá căng thẳng khi cái lớp cứ da gà da vịt nổi liên tục, cảm nhận cái không gian âm u chết người nơi bàn cuối mà thầm than khổ...

Đọc tiếp Chuyện tình hai chàng trai – Chương 6

6. Chương 6

Reng...Reng...Reng...

Tiếng chuông kêu lần thứ tư trong ngày nhưng lại rất được tập thể 12a1mong đợi vì thoát được không gian u ám từ sáng giờ họ phải chịu

” về thôi Phong”

“um đợi mình xú ”

” vậy mình ra cửa đợi ”

đứng ngoài cửa đợi Phong Nhật tình cờ trông thấy Yến và Nhi đang đi dưới sân trường, hình như còn đang nói gì đó rất vui vẻ. Yến đột nhiên bật cười rất tươi. Thấy nụ cười đó của Yến, tim Nhật đột nhiên đập mạnh, mặt đỏ rần rần...

” này nhìn gì say đắm vậy” vừa hỏi Phong vừa ngó nghiêng cái đầu

” cậu ra hỏi nào vậy ” bỏ qua câu hỏi của Phong, nhật nói

” mới ra ”

” vậy thì về rồi còn đi làm ” . này giờ mãi lo nói chuyện nên Nhật không biết Yến đã đi từ lúc nào. Một cảm giác hụt hẫng dâng lên trong tim.

Cảm giác này rất lạ, dường như chưa bao giờ Nhật trải qua. Nay nó đến bất ngờ làm Nhật thật bối rối, lo sợ, đành gạt ra sau não không suy nghĩ...

” chuyện hồi sáng mình đề nghị cậu suy nghĩ chưa” vừa đi Phong vừa hỏi

” chuyện gì cơ?”

” chuyện cậu chuyển đến sống chung với mình đó”

” không phải mình đã nói rồi sao ”

” Nhật à cậu nghĩ lại đi! Sang nhà mình có gì không tốt?”

” vậy nhà mình cũng có gì không tốt? Cậu nói thử xem ”

” Nhật à! Cậu đã hứa sẽ ỉnh giúp đỡ cậu rồi mà, cậu nhớ không, với lại ba cậu cũng đã...”

” thôi được rồi mai mình sẽ dọn qua nhà cậu, bởi vậy...” quay sang Phong “.. cậu bớt lải nhải dùm mình cái, nhức tai quá”. nghe Nhật nói mà mặt Phong bí xị

” người ta chỉ muốn giúp cậu thôi mà , đồ thứ làm ơn mắc oán ”

” cậu nói nữa là mình đổi ý à ”

” không không nói nữa, mai mình sẽ cho người qua nhà cậu ”

” làm gì ”

” giúp cậu chuyển đồ ”

” thôi khỏi, đồ cũng không nhiều lắm, mình làm một mình cũng được ”

” vậy mai mình sẽ qua giúp cậu”

” um , cũng được ”

Loli...loli....loli...điện thoại Phong reo lên, kéo cái tên sâu ngủ đang cuộn tròn trong chăn dậy.

” a lô ” Phong đáp giọng ngái ngủ. Bên kia Nhật hét toáng lên

“KHI NÀO CẬU MỚI QUA NHÀ GIÚP MÌNH HẢ ”

” làm gì hết giữ vậy??? Thủng màng nhĩ tai mình rồi nè ”

” mình mặc kệ, mình chỉ muốn biết khi nào cậu đến hay để mình khỏi qua???”

“Ấy ấy tớ sang ngay, cậu cứ bình tĩnh...” liếc mắt qua cái đồng hồ trên bàn Phong nói tiếp “Ê tên kia...mới có 6h mà cậu làm gì thấy ghê vậy hả???” ”

” cái gì mà 6h? Bây giờ là 9h đúng, 9h đúng đó hiểu chưa hả thằng khỉ kia!!! ”

” HẢ!!!! Hi hi hi....Bạn Nhật yêu quý ỉnh xin lỗi. Đồng hồ mình hết pin mà mình không biết ” Phong áy náy nói sau khi kiểm tra lại đồng hồ

” cho cậu 5 phút qua nhà mình ” nói rồi Nhật liền tắt máy, đầu có hiện tượng khói bay.

” tút...tút...”. Phong chỉ còn nghe tiếng tút tút rồi ngắt hẳn. Nhanh chóng nhảy khỏi giường, bay vào WC làm vsen, sau 1phút 30 giây Phong liền phóng lên chiếc xe đen bóng của mình phi thẳng đến nhà Nhật.

Chạy xe đến trước cửa nhà, Phong liền chạy vào trong....

” đúng 5p. Rất tốt ” vừa nói Nhật vừa nhìn Phong cười cười

” tốt cái đầu cậu, làm mình chạy gần chết ”

” không nói nhiều nữa, mau dọn đi ”

” biết rồi “. nói rồi cả hai bắt đầu dọn lại nhà và đưa những đồ dùng cần thiết của nhật ra xe phong.

” haizzz.... mệt thật, rốt cuộc cũng dọn xong...”. Nhật nói

” um mà Nhật này hôm qua hình như cậu chỉ kêu dọn đồ qua nhà mình thôi mà, sao giờ dọn nguyên cái nhà cậu luôn vậy.”

” thật ra hôm qua mình chỉ định dọn đồ thôi nhưng vì cậu đòi giúp đỡ, thấy tiện nên sẵn dọn nhà luôn, thấy sao, không phụ lòng tốt của cậu chứ ” Nhật ranh mãnh nhìn Phong nói

“aaa....cậu làm thế mà coi được hả??? Tớ giết cậu!!!”

Phong tức giận nói rồi bay vào đánh nhật 1 trận, 2 người cứ giỡn qua giỡn lại như thế cho đến khi...

” ọt...ọt ” cái bụng Phong bắt đầu biểu tình...

” hề hề do hồi sáng nghe cậu hỏi nên mình chạy thẳng tới đây mà chưa bỏ gì vào bụng cho đến bây giờ luôn nên giờ nó mới... ” Phong cười chữa ngượng, nói thẳng một mạch

” thôi được rồi, cũng trưa rồi hay mình đi kiếm gì ăn đi, coi như trả công cho cậu vì giúp đỡ mình sáng giờ, hen....”

“he he. Vậy thì đi thôi ”

vừa ngồi vào ghế thì 1 tiếng nói quen quen vang lên

” đúng là oan gia ngõ hẹp mà ”

” ám gì mà ám lắm thế ”

” các cô nói ai ám hả ” Phong lên tiếng sau khi tìm được chủ nhân của tiếng nói

” tôi nói các anh đó, gặp trên lớp thì không nói gì, giờ lại xuất hiện ở đây không ám thì gì ” Nhi cự lại Phong

” tôi nghĩ các cô ám hai chúng tôi thì đúng hơn ”

” không có chuyện đó đâu à, tụi tôi đến đây trước mấy cậu...Hả? Không lẽ các cậu thích chúng tôi nên tìm đến đây ?? ” sau khi quan sát Phong từ trên xuống dưới, Nhi phán một câu làm mặt Phong biến thành đen thui ” hừ...nhìn mặt cậu có cho tôi cũng hông thèm ” ngồi nghe Nhi nói mà Yến không nhịn cười, cô không biết rằng có người đang ngẩn ngơ vì nụ cười chết người của mình...

“tìm lại đập mạnh nữa, người nóng nữa, chẳng lẽ mình bị bệnh sao??? Mà bệnh gì kì vậy? Sáng giờ vẫn bình thường mà. Khi thấy cô ta cười thì bệnh lại tái phát. Kho...khoan đã... chẳng lẽ mình...không, không thể nào!!! Mình không thể thích cô ta được!!! Mình ghét con gái mà. Chắc chỉ là do bệnh thôi. Um chắc chắn là vậy”....đang chìm đắm trong suy nghĩ của mình thì nhật nghe tiếng phong hét lên bên tai.

” Nhật này Nhật....” bực mình Phong đánh Nhật một cái khiến cậu bưng tỉnh la lên

” ui da cậu làm gì vậy ”

” làm gì mà nãy giờ mình kêu khan cả cổ mà cậu không trả lời vậy hả? ”

” có nghĩ gì đâu... Ủa hai người kia đâu rồi ”

” đi rồi ”

” đi rồi sao ”

” um, nghe xong điện thoại rồi đi luôn, hẹn lần khác gặp lại cái tiếp ”

” hình như cậu thích cô bạn tên Nhi thì phải ” vừa nói xong là ăn luôn một đám từ Phong

” ui đau cậu làm gì bạo lực dữ vậy? Mình chỉ đùa thôi mà ”

” cho đáng đời cậu, biết rõ mình không thể thích con gái mà cứ tào lao ”

” um, vậy thôi kêu gì ăn đi đói bụng rồi ”

” khỏi đợi cậu nhắc mình đã kêu rồi, đợi xúu người ta mang ra ”

Đọc tiếp Chuyện tình hai chàng trai – Chương 7

7. Chương 7

*Tại công ty Thành Phong

cốc...cốc....

” vào đi ”

” thưa chủ tịch. Đã có tin tức của bà Nguyệt Hoa ” thấy ông không trả lời hiểu ý người kia nói tiếp

“ba ngày nữa bà nguyệt hoa sẽ về nước ”

” bà ta về trong bao lâu ?”

” hình như là về đây luôn thưa chủ tịch ”

” được rồi cậu ra ngoài đi ”

” vâng! Chào chủ tịch ”

“bà lại muốn làm vũ phong đau khổ thêm hay sao? Tại sao bà lại trở về?” ông Vũ Thành mệt mỏi nhắm nghiền mắt lại

” này Yến cậu kéo mình ra đây làm gì vậy? ” Nhi bực mình vì bị Yến kéo đi

” thì có chuyện cần nói ”

” chuyện gì ”

” đồ chúng ta cần đã có đủ rồi ”

” à thì ra là chuyện đó, “, tuy có cùng Yến liệt kê những thứ cần mua rồi nhờ người ta mua giúp nhưng Nhi vẫn không hiểu yến muốn làm gì với thứ đó, tuy vậy vẫn tỏ ra mình hiểu

” lát nữa Lâm Khiêm sẽ đem đến cho chúng ta ”

” Lâm Khiêm là ai?”

” là em họ của mình ”

” à...” Nhi gật gật đầu như đã hiểu, đột nhiên Yến la lên

” A nó tới rồi kia “. ngoài xa có một anh chàng dáng điệu thư sinh chạy vào, khuôn mặt baby tóc 2lai, da trắng như con gái... Nói chung là một hotboy chính hiệu.

” hi để chị đợi lâu, đây đồ chị cần ” nói rồi Khiêm đưa cho Yến một túi đồ không nhỏ cũng không to tóm lại là vừa....

” cảm ơn nhóc ”

” không có chi mà chị lấy mấy thứ này làm gì vậy ”

” không có gì đâu, thôi nhóc về đi hết chuyện ở đây rồi ”

*Biệt thự nhà của cả Yến và Nhi

” Yến bà làm gì với đồng đồ này vậy ”

” có chuyện ” đáp ngắn gọn rồi Yến lại chú tâm vào pha pha chế chế gì đó. Nhi ngồi buồn tay buồn chân nên lục lọi đồng đồ của Yến xem có gì để chơi không thì đột nhiên la lên, nhảy ra sau yến, mặt tái mét.

” có chuyện gì vậy? ” Yến cũng hốt hoảng hỏi lại. Tay chỉ vô cái túi, Nhi run run nói

” chuột! Quá trời chuột luôn!!! Huhu hông biết đâu Yến mau đuổi chúng nó đi đi, ghê quá à ”

” trời làm mình tưởng chuyện gì, chúng chỉ toàn chuột giả thôi không phải thật, ” nói rồi Yến lại tiếp tục công việc của mình. Nhi chỉ dám ngồi ngoài quan sát, không dám phá nữa.

12 giờ đêm....

hư...hư...âm...âm... choang... hàng loạt âm thanh khủng khiếp phát ra ở phòng của Nhi và Yến

” hu hu yến Yến ơi dậy dậy đi...”

“có chuyện gì vậy? ” Yến ngái ngủ

” mình nghe có tiếng rên, rồi còn tiếng đồ đạc rớt nữa ”

” mình có nghe gì đâu ”

” có mà cậu lắng tai nghe kĩ lại đi ”

hư...hư...hư

” đó đó nghe không tiếng rên kìa....huhu, chắc hôm nay ma tới phá tụi mình á....”. Yến cũng dần tái mặt khi nghe Nhi nói.

Khoan đã, có gì đó kì lạ ở đây. Lắng nghe kĩ xem tiếng rên phát ra từ đâu, nhìn xuống cái học bàn nơi nguồn gốc của những tiếng động lạ, như hiểu ra chuyện gì Yến “à” lên một tiếng rồi lấy thứ gì đó từ học bàn ra. Nhi thấy vậy cũng tò mò quan sát hành động của Yến thì thấy Yến đem ra 1 cái máy ghi âm, trong đó còn đang phát ra thứ tiếng mà Nhi đã nghe, chỉ vào nó, hỏi

” đây là...”

” đây là 1 trong những thứ quan trọng của ngày mai ”

” vậy là sao???”

” thôi ngủ đi mai cậu sẽ biết ” đành dẹp sự tò mò sang một bên, nhi nằm xuống ngủ tiếp

” Nhi dậy, đi học ”

” còn sớm mà ”

” chúng ta phải đi sớm thì mới làm được chuyện đó ” nói rồi lôi Nhi dậy kéo vào WC mặc cho Nhi có la hét
Cả Nhi và Yến có mặt tại trường Star lúc 5giờ 30phút

“vào bằng cách nào đây ” Nhi hỏi khi thấy cái cổng trường đóng kín

” đừng lo, đi theo mình ”

” HẢ! cậu đùa với mình chắc ” Nhi hét lên khi đã hiểu được cách vào trường của Yến: leo tường

” không đùa. Đây là cách duy nhất, vào thôi ”

” nhưng mình không biết leo ”

” hehe cậu tưởng mình ngu chắc? Ai mà không biết cậu là chúa trèo cây, cây cỡ nào mà không trèo lên được. Định lừa mình hả? Còn lâu à ”

” nhưng trèo cây với lại leo tường nó khác nhau mà ”

” không nhưng nhĩ gì hết, leo đi “. biết không thay đổi được Yến, Nhi đành nghe theo sau 10p hai bạn gái đáng yêu của chúng ta đã yên vị bên trong trường

” rồi làm gì nữa ” Nhi uể oải hỏi Yến

” vào lớp thôi ”

” Yến à ”

” hửm ”

” giờ cậu có thể ình biết là chúng ta sẽ làm gì hay không ”

“ủa mình chưa nói hử ”

” Yến!!!” Nhi gần mạnh tiếng nói

” thôi được rồi lại đây mình nói cho nghe ”

bla....bla....

“đó cậu thấy thế nào ”

” hay quá,yêu Yến quá ”

” vậy thì bắt đầu công việc thôi ”

*Biệt thự nhà Phong...

” Phong dậy!!!! ” Nhật khó khăn kêu con mèo lười còn đang nằm trên giường quăn quăn

” hix mình mới vừa ngủ được mà ”

” mình mặc kệ cậu dậy liền ình “. Uể oải ngồi dậy, Phong ngáp một cái dài rồi đi thẳng vào WC

Nhật ngồi đợi Phong mà nghĩ lại chuyện hồi tối. Hôm qua dù đã trễ nhưng Nhật vẫn không sao ngủ được, mỗi lần nhắm mắt là hình ảnh của Yến lại hiện lên. Nằm lẩn qua lẩn lại trên giường, rồi đi xuống bếp thì gặp Phong cũng ngồi ở đó. Phong cũng không khác gì Nhật là mấy. Nhắm mắt thì lại thấy nụ cười và những câu nói ương bướng của Nhi. Nó làm tim Phong đột nhiên đập mạnh, một thứ cảm giác ấm áp đang len lỏi trong tim mà Phong không phát hiện ra. Người nóng lên khiến Phong không ngủ được nên quyết định đi xuống bếp uống chút nước. Không bao lâu thì cũng thấy Nhật đi xuống. Có một chút ngạc nhiên, nhưng sau khi giải tỏa với nhau về những cảm giác của mình, hai người đã đưa ra những quyết định cực kì quan trọng:

“Phong này, hôm nào rảnh bọn mình đi bệnh viện khoa tim mạch khám nhá...Chứ tớ thấy để vậy lỡ đâu bệnh chuyển mãn tính thì sao!!!” Nhật đưa ra ý kiến, Phong lập hưởng ứng

“Ừ...Nhưng mà khám tổng quát luôn đi. Lỡ bệnh không ở tim thì sao?”

“Cũng được. Mà thôi đi ngủ đi đừng nói nữa. Tớ nổi hết da gà rồi nè”

Nói rồi ai lại về phòng nấy...

Chuẩn bị xong, lên đường tới trường!!!!

Vừa bước vào lớp, điều đầu tiên đập vào mắt họ là hai khuôn mặt đáng yêu đang say ngủ. “chắc tối ham chơi nên ngủ trễ đây...thiệt là..” đó là suy nghĩ của Nhật và Phong lúc này. Nhẹ nhàng đi vào chỗ để không đánh thức Yến và Nhi thì đột nhiên Nhi tỉnh dậy, ngáp 1 cái, thấy Phong đang nhìn mình, Nhi la lên làm Yến nằm bên cạnh cũng tỉnh giấc, đồng thời gây chú ý cho các bạn trong lớp

” A sao các cậu lại ở đây, đây là phòng tui mà, AAA các cậu làm gì tui rồi hử ???”. Nhi nói xong thì cái lớp cười to lên khiến nhi ngơ ngác

” haha cô...haha tỉnh ngủ chưa haha ” Phong cố nén cười nói, nói xong lại cười to lên. Như hiểu ra vấn đề Nhi đỏ mặt cùi gằm xuống bàn vì không nói được gì” huhu trời ơi xấu hổ quá đi “nhi nghĩ

” nếu chưa thì đi rửa mặt đi cho tỉnh ” lần này là Nhật. vừa nói xong thì đã thấy Nhi kéo Yến chạy tới cửa lớp. Cả lớp lại được thêm một tràng cười sảng khoái.

Reng...reng...

Chuông kêu rồi mới thấy 2 người bước vào. Mặt Nhi vẫn đỏ vì ngượng, đi thẳng đến chỗ của mình. Vào tiết đã lâu mà Phong cứ cười mãi khi nhớ đến nhi lúc sáng, trông mặt Nhi đáng yêu vô cùng. Nghĩ tới đây Phong đột nhiên ngừng cười. ” đáng yêu? Sao mình lại nghĩ cô ta vậy nhỉ? Nhìn mặt cô ta thấy đáng ghét thì đúng hơn!!!” Hải lòng với cách nghĩ đó Phong ngồi cười tiếp, cứ giống như....!!! Nhi này giờ thấy vậy mà lòng cảm phần vô cùng, đành nhẫn nhịn mà chờ đến tối nay.

Giờ ra về, đợi các bạn ra hết thì Yến và Nhi cũng ra theo sau. Tiếng ổ khoá vang lên “cạch” một cái, nhốt Phong và Nhật lại bên trong

” này các cô làm gì vậy hả ” nhật hét lên khi thấy Yến đã khoá cửa, định chạy ra ngăn lại nhưng không kịp

” trả thù ” Yến phán một câu xanh rờn...

” chúng tôi có thù gì với các cô mà trả?”

” haizz....nhiều lắm ” rồi nói với Nhi

” về thôi ”

” um ” Nhi cười ngoác miệng gật đầu rồi cùng Yến đi về mặc cho Phong và Nhật có kêu gào

” À quên chúng tôi rất tốt bụng nên đã để đồ ăn ở trong rồi nhưng chỉ đủ ột người mà thôi. Còn nữa, tôi nghe nói hình như trường này tối hay có ma xuất hiện lắm, cẩn thận và bảo trọng nhen. Chúc một buổi chiều vui vẻ và buổi tối tốt lành ” Nháy mắt tinh nghịch, Yến chạy đi. Tiếng của Yến vọng lại rồi yên hẳn. Sau một tiếng đồng hồ nỗ lực cất lực để cố gắng thoát thân nhưng vô vọng, Nhật và Phong đành bất lực ngồi bệt xuống sàn mà chờ cứu tinh.

Yến ở nhà nhìn đồng hồ điểm 7h thì nhếch môi lên, thì thầm :” trò chơi bắt đầu”

Nhật và Phong sau khi chén xong mấy cái bánh mì mà yến để trong học bàn, hai người lại tiếp tục nghĩ cách ra ngoài thì ” phụt “, phòng học đột nhiên tối om. Nghĩ đến việc yến nói hồi chiều, Phong và Nhật bắt đầu thấy sợ

” chút....chút....” một đồng chuột ở đâu chạy xẹt qua chân Phong và Nhật làm hai người ớn lạnh rồi ôm lấy nhau, nép sát vào tường

” hư...hư...hư....cạch cạch....choang....âm....âm...”tiếp đó, hàng loạt tiếng động kinh dị vang lên trong không gian tối thui khiến cho da gà da vịt của hai người thì nhau nổi lên. Những tiếng rên như ai oán làm họ như muốn khóc...

” bộp...bộp... tiếng bước chân vang lên ngày càng gần khiến Phong ôm chặt lấy Nhật

” leng...keng...” tiếng của chùm chìa khoá ai đó cầm kêu lên... Nhật và Phong xanh mặt lại khi nhìn thấy một bóng đen đang đến trước cửa. Ngay sau đó cửa phòng đột nhiên mở khoá. Không suy nghĩ gì nữa hai người vất chân lên cổ chạy đi trường, bỏ mặc cái bóng đen còn ngoài cửa còn đang ngơ ngác...

Đọc tiếp Chuyện tình hai chàng trai – Chương 8

8. Chương 8

” hihi ...haha...hahahaha ”

” mắc...hahaha...mắc cười quá ” . Yến và Nhi cười ầm lên khi thấy cảnh của Nhật và Phong qua tivi

” con trai gì mà nhất để sợ ” yến vừa lau nước mắt vừa nói

” hứ! Cho đáng đời hồi sáng cười mình. Mà sao cậu không cho họ ở tới mai luôn, nhờ chú bảo vệ mở cửa làm gì”

” trêu vậy là được rồi, mình là người rộng lượng mà, không nên quá tính toán ”

” thôi bớt tự sướng đi cô nương, mà cậu gửi qua cho hai tên đó chưa ”

” cậu yên tâm, đầu đã vào đấy, họ chắc chắn sẽ phải hạ trước tụi mình ”

” um, cũng mong là vậy, hahaha”. cái nhà lại vang lên tiếng cười ” e then ” của hai vị tiểu thư khiến người ta phải sởn gai ốc.

“híc híc cũng may là đã về tới nhà” tiếng nói đầu tiên của Phong sau khi chạy từ trường về nhà mà không cần nghỉ ngơi

” làm mình sợ gần chết ” Nhật thở hổn hển

” chắc chắn là do hai nhỏ đó bày ra ”

” nói thừa, hai con nhỏ đó khoá cửa nhốt mình đã có âm mưu từ trước rồi, hazzz... vậy là chúng ta lại được học thêm một bài học về những đứa con gái gian xảo ” Nhật khinh bỉ.

ting....tong....ting....tong

” ai mà giờ này còn đến nhà” Nhật nói với Phong ” cậu ra coi thử ai đi “.

” ơ sao lại là mình???”

” mình còn đang mệt ”

” mình cũng mệt mà” như hiểu ra chuyện gì Nhật nói ” thôi được để mình ra coi ai ”

” ừ đi đi, để người ta đợi ”

” Phong này lúc ở một mình cũng gặp nữa đấy ” rồi Nhật đi thẳng ra ngoài

” có chuyện gì vậy ???”

” cậu có bưu phẩm gửi đến ”

” ai gửi vậy ạ???”

” người đó nói bên trong có ghi ”

” được rồi. Cảm ơn bác ”

” cái gì vậy??? ” tiếng Phong vang lên sát tai. dù biết lí do Phong ra đây nhưng Nhật vẫn hỏi

” cậu ra đây làm gì? Cậu nói mệt mà ”

” do thấy cậu đi lâu quá nên mình ra xem thử ”

” ồ thì ra là vậy ” Nhật ranh mãnh nói

” cái gì vậy ?” Phong hỏi lại lần nữa khi đã vào nhà

” mình cũng không biết, cái này của cậu mà ”

” mở ra xem “. bên trong hộp bưu phẩm là một cái CD và một mảnh giấy nhỏ

” hello hai tên nhất gan. Chắc biết chúng tôi là ai rồi nên không cần giới thiệu ha. Cái CD này là chúng tôi tặng đó, coi đi chứ không uống lăm. Cuối cùng là chúc buổi tối tốt lành và hẹn gặp vào ngày mai ” Hàng chữ viết tay tuy không nắn nót nhưng lại vô cùng dễ nhìn và đơn giản được Nhật đọc lên.

” mở cái này lên đi ” nhật tò mò giờ cái CD lên, đưa Phong nhét vào máy...

” bọn họ... thật quá đáng ” phong tức giận khi coi xong cái CD, nó chính là clip quay hai cậu khi bị kẹt trong lớp học.

” bình tĩnh đi Phong, mai chúng ta sẽ lên hỏi tội bọn họ ”

” nhưng cục giận này mình nuốt không trôi a..... ”

” mình cũng như cậu thôi, nhất định chúng ta sẽ trả thù ” Nhật quyết tâm

” um, phải cho họ biết đụng đến chúng ta là không yên đâu ”

” thôi đi ngủ, mình buồn ngủ rồi “...

Cốc....cốc..

” chuyện gì vậy Phong ” mặc kệ Nhật hỏi Phong nhảy lên giường Nhật đắp chăn lại

Bực mình nhật chạy đến lôi phong dậy hỏi cho rõ

” cậu qua đây làm gì?”

” ngủ ” Phong tỉnh bơ đáp

” nhưng đây là phòng của mình mà ”

” ình ngủ chung đi ”

” tại sao???” nghe Nhật hỏi Phong cảm thấy lúng túng không biết phải trả lời như thế nào, chẳng lẽ nói thẳng ra là do mình sợ ma, như vậy thì mất mặt lắm. Nghĩ vậy Phong im luôn không trả lời nữa. Cái này người ta gọi là ” im lặng là vàng ”

” này...này....” Nhật ra sức gọi

” ngủ đi ồn quá ” Phong kéo mạnh Nhật xuống giường rồi ôm chặt lại không cho Nhật động dậy

” ngủ đi, ngoan ” tuy có hơi ức chế nhưng Nhật cũng đành miễn cưỡng nằm trong vòng tay của Phong. Hai người ngủ ngon lành mà không biết rằng sóng gió đang từ từ ập đến.....

*Tại sân bay Tân Sơn Nhất..

Chuyến bay từ New York đến Việt Nam đã hạ cánh. Từ trong bước ra một người phụ nữ đã tuổi trung niên, nhưng vẫn giữ được nét đẹp của mình, 1 nét đẹp ma mị hấp dẫn bao khối đàn ông. Bước thẳng đến cái xe đen đang đợi trước sân bay.

” phu nhân giờ chúng ta đi đâu?”

” khách sạn...”

” vâng thưa phu nhân”

Vừa bước đến trường Phong đã đi nhanh đến lớp học để tìm Nhi và Yến nhưng tiếc là họ vẫn chưa tới, đành phải vào chỗ ngồi đợi cùng Nhật. Đến khi gần vào tiết mới thấy hai cô gái kia bước vào. Phong liền đứng dậy kéo Nhi còn Nhật thì kéo Yến đi ra sân sau của trường...chú ý chú ý: đây chỉ là phần xạ tự nhiên, phần xạ tự nhiên thôi a...

” này làm gì vậy hả?” Nhi xoa xoa cái tay bị Phong nắm

” tính sổ ” Phong liếc nhìn Nhi chấy mắt, Nhật đứng kế bên nói tiếp

” các cô định giả điên hay giả khùng hả,biết rõ chúng tôi kéo các cô ra đây để làm gì mà còn hỏi ”

” hazz... thấy quen không” nói rồi yển lấy trong balô ra 1 cái CD , giơ lên, đặc ý. Phong và Nhật thì từ từ đen mặt lại

” chắc các cậu cũng biết nội dung của cái CD này rồi chứ gì, các cậu cứ việc xử lí tụi tôi thoải mái rồi ngày mai cái CD này sẽ được chiếu cho cả trường coi nha”. Nhật và Phong nghe mà mặt đỏ lên vì giận. Định giựt lại thì yển đã bỏ lại trong balô mất rồi, Phong tức giận nói

” trả lại cho chúng tôi nhanh lên ”

” này cậu đùa chắc đưa cho cậu để tụi tôi chết à, trừ phi...” mặt Nhi gian gian. Nhật kiềm chế lại cơn giận hỏi Nhi

” trừ phi cái gì nói đi ”

” hai cậu phải làm ôsin cho 2 chúng tôi ”

” cô đùa chắc ”

” không chịu thì thôi ” kéo tay Yển đang định bỏ đi thì tiếng Nhật vang lên

” được chúng tôi đồng ý ”

” cậu điên à, mình không làm đâu ” Phong kiên quyết

” vậy cậu muốn làm trò vui cho toàn trường hả ”

” chuyện đó... được rồi tôi đồng ý ” Phong ỉu xiu. Thấy cả hai người đồng ý Nhi và Yển cười tươi làm hai trái tim vô tội lại đập mạnh lên. Mặt của Phong và Nhật đã có hiện tượng mây hồng. Thấy vậy hai nàng lo lắng hỏi

” này hai cậu bị sao vậy, mặt làm gì đỏ thế ”

” không...không có gì...vào lớp thôi ” 2 chàng lấp bắp, chân vội bước đi thì bị kêu lại

” có... có chuyện gì vậy ”

” ngộ thiệt nha....sao nay nói chuyện lấp bắp hoài vậy hả ” rồi cả hai giơ hai cái balô của mình lên ” xách vào ”

” hả ???”

” hả cái gì? Chúng tôi kêu xách vào! Ôsin phải xách cặp cho chủ nhân, nghe chưa??? Hehehe...”. Phong và Nhật đành đi tới xách balô cho Nhi và Yển mà lòng vô cùng ầm ứ...

Đọc tiếp Chuyện tình hai chàng trai – Chương 9

9. Chương 9

Rengreng.....

“Nhật ơi nhanh lên” tiếng Phong hỏi

” từ từ đợi mình một lát” Nhật đáp vội. Rồi sau đó cả hai chạy nhanh ra cửa, mong được thoát thân nhờ đầu....

“này định trốn hả??? Mau lại xách balô cho chủ nhân đi chứ” Yển lên giọng nói

Nhật và Phong miễn cưỡng quay lại, nhưng trong lòng thì chửi thề”hai tiểu nha đầu khôn khiếp , sớm muộn gì bọn ta cũng cho hai cô biết tay”. Cái này gọi là “bằng mặt mà không bằng lòng” đây mà...

Thấy Phong và Nhật còn đứng đó, Nhi giục

” này nhanh lên ”

” biết rồi “. cả Phong và Nhật cảm thấy có một sự khổ không hề nhẹ ở đây. Nguyên cả buổi trưa bị Nhi và Yến hành chạy tới chạy lui khiến cho tay chân phong như không còn sức. Nhật cũng không hơn gì Phong, nhưng từ nhỏ đã chịu cảnh khốn khó nên cũng không có kêu than như phong thiếu gia....

công ty thành phong

” chủ tịch ” người thư kí vừa vào phòng liền nói

” có chuyện gì ” tay vẫn để trên đồng tài liệu, đầu không ngước lên hỏi

” bà Nguyệt Hoa...muốn gặp chủ tịch ” tên thư kí khó khăn nói. Nghe đến đó ông Vũ Thành ngước mặt lên, trán nhăn lại suy nghĩ gì đó một lúc lâu sau rồi từ từ giãn ra, thở dài rồi cất giọng

” đường nào cũng gặp, có tránh né cũng không được ” nhìn người thư kí nói

” được rồi, cho bà ta vào ”

Lát sau một người phụ nữ trung niên bước vào, tự nhiên ngồi xuống cái ghế sofa gần đó cất tiếng

” đã lâu không gặp, Vũ Thành “. ông Vũ Thành mắt đang nhìn tài liệu thì ngước lên nhìn người phụ nữ ông từng yêu nay đang ngồi trước mặt ông. Tuy đã có tuổi nhưng nét đẹp của bà vẫn không thay đổi. Đi đến cái ghế đối diện với bà ông Vũ Thành ngồi xuống hỏi

” bà về đây làm gì “. bà cười nhạt trả lời

” tôi về đây gặp Vũ Phong và muốn chăm sóc nó “. nghe bà Nguyệt Hoa nói mà ông không kiềm được tức giận, giọng nói đầy sự khinh thường

” nếu bà về đây để làm việc đó vậy thì đi đi, nó sẽ không chấp nhận bà nữa đâu. Vứt bỏ cả gia đình để giờ quay về đòi chăm sóc Vũ Phong? Bà nghĩ bà còn tư cách sao?”. bà Nguyệt Hoa cũng lớn tiếng

” tôi sẽ gặp Vũ Phong và sẽ khiến nó một lần nữa chấp nhận người mẹ này, tôi sẽ bù đắp tình thương của mình cho nó ”

” bà không được gặp nó, nó đã quá đau khổ rồi, bà hãy để nó quên đi , quên một người mẹ như bà và để cho nó sống cuộc sống như bây giờ , có được không? ” ông nói như van xin

” tôi sẽ tìm nó và chắc chắn nó sẽ vui mừng khi gặp lại tôi, ông đừng hòng ngăn cản ” nói rồi bà đi thẳng ra cửa

” bà....” ông Vũ Thành chưa nói xong bỗng ngắt đứt mặc cho thư kí tái mặt đang ra sức gọi ” chủ tịch...chủ tịch ... mau đi gọi cấp cứu... nhanh lên ” người thư kí hét lên khi thấy một nhân viên đang bưng khay nước đến.

Ra đến cổng trường, cả nhóm bốn người thấy một người phụ nữ đang đi tới. Ai cũng chăm trồ khen ngợi nét đẹp của bà ta. Riêng Phong thì sững người lại khi thấy bà. Đương nhiên cậu nhận ra người phụ nữ đó là ai, vì hình ảnh, gương mặt bà vẫn in sâu trong tâm trí cậu. Đó không ai khác chính là mẹ cậu, người đã nhấn tâm ruồng bỏ cậu và gia đình của mình để cùng người đàn ông khác bỏ sang nước ngoài theo đuổi ước mơ của bản thân. 12 năm bà bỏ đi không tin tức, giờ đột nhiên quay trở về. Bà đi về phía cậu. Bây giờ, cảm giác duy nhất trong cậu là hận, là khinh thường bà cùng tất cả con gái trên đời này, vì họ, chung quy đều là những kẻ giả dối.

” Vũ Phong, mẹ về rồi” lại thêm một người nữa sững sốt khi nghe bà nguyệt hoa nói.

“bà ta là mẹ của Vũ Phong? Vậy thì bà ta chính là người đàn bà đó , kẻ đã bỏ mặc cha của mình, bỏ rơi mình khi mới sinh ra. Bà ta về thăm Phong ư? Vậy bà ta có còn nhớ là còn một thằng con trai cần tình thương của mẹ hay không? Thật là nực cười mà....” Nhật đang nghĩ thì nghe tiếng của Phong

” Hừ...xin lỗi bà, nhưng theo như tôi biết thì..mẹ tôi...đã chết rồi “.

Bà Nguyệt Hoa chết sững khi nghe Phong nói. ” chết? Chết ư? Đối với nó mình đã chết rồi ư?”

” không! Vũ Phong à! Mẹ xin lỗi...mẹ không muốn bỏ rơi con trong lúc đó, chỉ là...”

Loli..loli..loli.... điện thoại phong đột nhiên reo

” chuyện gì vậy thư kí Nam? ”

” cậu chủ cậu vào đây liền đi, chủ tịch đang cấp cứu trong bệnh viện ”

” cái gì? Bệnh viện nào?.....được rồi tôi tới liền ”

” Phong, có chuyện gì vậy?” Nhật hỏi khi thấy mặt Phong trắng bệch

” Nhật giờ mình phải vào bệnh viện gấp, ba mình nhập viện rồi ”

” ình đi với ” Nhật cũng lo lắng không kém Phong vì cha Phong cũng rất thương Nhật. Nhật biết, chuyện năm xưa lỗi không phải của ông, lỗi là do bà Nguyệt Hoa tự tìm đến ông mà ra, nhật không trách ông được

” được ” rồi quay sang bà Nguyệt Hoa, Phong nắm mạnh từng chữ

” đừng bao giờ tới gặp tôi” sau đó nhanh chóng cùng Nhật nhảy lên chiếc taxi đi đến bệnh viện an bình, bỏ lại một người nức nở trong đau khổ và hai con nai vàng đứng ngơ ngác từ nãy đến giờ .

Lúc lâu sau đó, khi mọi người đã đi hết mọi thứ trở lại yên lặng thì Nhi và Yến mới tỉnh ra, thấy không còn ai ở đây thì cũng đi về. Được một lúc thì mới hay hai cái balô đang nằm trong tay hai tên trời đánh kia mà họ đã đi đâu thì hai người cũng không biết, đành đi về nhà ngày mai lên đòi lại . Về phần bà Nguyệt Hoa, sau khi chiếc taxi chở Phong và Nhật đi khuất thì bà cũng đành lên xe trở về khách sạn.

*Tai bệnh viện An Bình

bịch...bịch... Tiếng chạy của Phong và Nhật vang khắp hành lang vắng lặng

” thư kí Nam, ba tôi sao rồi?” Phong hỏi khi thấy bóng dáng của thư kí Nam

” tôi cũng không biết, ông ấy đang được bác sĩ cấp cứu bên trong ” thư kí Nam vội đáp

” chuyện là thế nào ”

” ông chủ tịch ngất xỉu sau khi nói chuyện với bà nguyệt hoa ”

” bà ta? Sh*t... Tôi sẽ không tha cho bà ta...” Phong định chạy đi kiếm bà ta thì bị Nhật cản lại

” cậu làm gì vậy? Buông mình ra mình phải đi kiếm bà ta...” Phong vùng vẫy khỏi Nhật

” bình tĩnh đi Phong, ở đây nghe tin của bác trai thì tốt hơn việc cậu đi tìm gặp bà ta đó ” Nhật nhẹ nhàng khuyên. Nghe nhật nói phong cũng dần bình tĩnh lại mà ngồi xuống cái ghế đợi tin từ bác sĩ.

Nửa tiếng sau....

Ting ..tiếng phòng cấp cứu vang lên, bác sĩ bước ra. Phong vội vã chạy lại, giọng gấp gáp

” bác sĩ ba cháu sao rồi ”

” không sao đâu! Vì đưa đến kịp thời nên không nguy đến tính mạng, nhưng cần phải chú ý tránh để ông ấy quá kích động mà ảnh hưởng đến bệnh tim của ông ấy ”

” vậy cháu có thể vào thăm ông ấy không ”

” được nhưng đợi chúng tôi chuyển ông ấy sang phòng bệnh đã.” Phong vui mừng cảm ơn rồi rút

” chủ tịch không sao rồi. Vậy tôi xin phép về công ti giải quyết công việc ” tiếng thư kí Nam

” umk..Bác cứ về trước. Ở đây để cháu lo”. “Chào cậu”

Vừa mới đi đến cửa thì thấy ông Vũ Thành đã tỉnh và đang cố gắng ngồi dậy, Vũ Phong liền chạy đến đỡ, lo lắng hỏi

“ba, ba thế nào rồi? ”

” ba không sao ” ông nhẹ nhàng đáp

” chào bác ” lúc này Vũ Nhật mới lên tiếng

” ủa Nhật. Con cũng đến à? Phiên hai đứa quá ”

” không sao đâu mà bác “. rồi ba người ngồi buồn chuyện một lúc lâu thì ông Vũ Thành nói

” thôi hai đứa về đi trễ rồi, mai còn đi học ”

” dạ vâng chào ba, mai chúng con lại đến thăm ba ”

” cháu chào bác ”

” ừ, về cẩn thận “.

Đi ngang dãy hành lang vắng, có cái gì đó quen quen đang nằm trên dãy ghế chờ đã kéo tầm nhìn của họ lại...A, thì ra là hai cái balô của Yến và Nhi. Giờ họ mới nhớ ra chưa đưa balô cho hai cô chủ yếu quá ý nhầm ” yêu quý “, đành đem về nhà mai lên lớp trả lại.

Đọc tiếp Chuyện tình hai chàng trai – Chương 10

10. Chương 10

*Sáng hôm sau...

” cặp của các cô nè ” Nhật ném xuống bàn của Nhi và Yến

” được rồi, mau đi mua đồ ăn cho tụi tôi đi, đói rồi ” Yến nói khi thấy Nhật và Phong. Uể oải Nhật cùng Phong đi xuống canteen mua đồ. Đang đi thì Phong bị trượt chân té, Nhật lo lắng hỏi

” phong cậu có sao không ”

” không sao, không vấn đề gì. Mau đi mua đồ cho hai nhỏ đó đi mất công bị khủng bố ” nói vậy thôi chứ chân Phong đau lắm, hình như còn chảy máu nữa, nhưng vì không muốn Nhật lo lắng nên Phong đã nói dối

” um đi thôi ” thấy Phong nói vậy Nhật cũng bớt lo mà đi mua đồ ăn cho hai người kia.

Phong và Nhật vừa đi khuất thì Nhi vội hỏi

” Yến này chúng ta đã ăn sáng rồi mà, kêu họ đi mua làm gì nữa “. cú cho Nhi một cái Yến phán

” cậu ngốc quá, hiếm khi có dịp họ nghe lời như thế này, mình phải hành hạ họ cho đã chứ ”

” ừ cậu nói cũng phải ” Nhi gật gù như đã hiểu...

Sau khi chen chen lấn lấn thì Nhật cũng đã cầm ra hai cái hamburger mang lên cho Yến và Nhi

” đây của hai cô ” đưa bánh cho “hai cô chủ”, hai người mỗi người cắn một miếng thì la lên

” hamburger gì mà không cay gì hết à, đổi lại đi ”

” hai cô phiền phức quá, muốn ăn thì tự mình đi mua, chúng tôi không mua nữa ” Phong gắt gỏng

” haizz cái CD này tính sao đây ta?! ” Nhi giơ giơ cái CD lên trước mặt Phong nói

” được rồi các cô thôi làm trò đi. Tụi tôi đi mua cái mới là được chứ gì ” Phong chịu thua, cùng Nhật trở lại canteen mua lại hai cái bánh mới. Lúc đem lên thì Yến với Nhi lại than quá cay, Phong và Nhật đành đi mua cái khác, cứ thế người thì hành hạ, người thì làm theo cho đến khi chân Phong không chịu được nữa, do cú té hồi nãy cũng khá nặng, lại thêm đi lại nhiều khiến máu chảy loang ra ống quần. Ngồi xuống cái

ghế đá gần đó Phong thở dốc, mặt trắng bệch, Nhật hốt hoảng chạy tới xem thử rồi vội vã đưa Phong đến phòng y tế.

” sao cậu lại giấu mình hả, biết mình lo cỡ nào khi thấy cậu bị như vậy không hả thằng khỉ , cậu có biết bla....bla....” Nhật tức giận tuôn luôn một tràng nước mưa văng khắp phòng sau khi Phong đã được băng bó cẩn thận

“mình không nghĩ chuyện thành ra thế này, làm cậu phải lo lắng, thật xin lỗi cậu “. Phong hồi lỗi. Bỗng nhiên, một giọt nước mắt trong veo dần dần rơi xuống theo đường nét khuôn mặt trẻ con pha chút ưu buồn của Nhật, giọng nói tắc nghẽn từng hồi

” mình đã rất sợ khi thấy mặt cậu đột nhiên trắng bệch như ba mình lúc ấy, mình sợ cậu sẽ rời bỏ mình đi như ba mình, nếu mất cậu mình sợ sẽ sống không nổi, cậu là người thân còn lại và cũng là người mình yêu...Phong....thật ra... mình thích cậu” .Phong bắt ngờ khi nghe Nhật nói.

” mình không nghĩ là mình quan trọng đối với cậu như vậy, mình xin lỗi. Nhưng Nhật à, hai chúng ta là con trai cơ mà, vả lại....”.

“ không nhưng nhị gì hết. Phong, cậu chỉ cần nói mình biết một điều thôi. Cậu...đối với mình...như thế nào? Mình có quan trọng với cậu hay không? Chỉ vậy thôi. Còn những điều khác, cậu và tớ, không quan tâm!”

Phong bắt đầu bối rối và rơi vào trầm tư. Mãi một lúc lâu, tới khi Nhật tưởng chừng sắp thất vọng, Phong mới ngại ngừng lên tiếng

“ mình...mình rất thích ở cùng cậu á...mình rất thích chơi với cậu á...mình cần cậu trong những lúc mình cô đơn, mỗi khi nhớ về gia đình. Mình cũng rất mong có một người quan tâm tớ và cho tớ quan tâm lại...Người đó, mình muốn từ lâu, cũng chính là cậu á...!”

“thôi đừng dài dòng! Nói tóm lại á...cậu...thích tớ phải không???” giọt nước mắt lúc này của Nhật không biết đã bị đưa đi nơi nào!!!

“ ừ...ừ ừ!!!” Phong, mặt đỏ như cà chua, đáp lời. Một chữ thôi cũng khiến Nhật nhà ta vui mừng hơn hở, hí ha hí hửng chăm sóc Phong!

Trong khi hai nam chính đang ngại ngừng và vui vẻ, họ không biết rằng, ngoài cửa, có hai bóng người đang hóa đá vì cuộc trò chuyện rất không bình thường kia...

Vì đợi quá lâu mà không thấy hai người kia quay lại, sợ có chuyện gì nên Yến và Nhi chạy đi tìm thì nghe các bạn khác bảo họ đang trong phòng y tế. Hai người nghe xong tức tốc chạy vào, kết cục là nghe được cuộc đối thoại của Phong và Nhật. Quá sốc, Yến lùi ra sau mấy bước nhưng lại va vào cửa. Nghe tiếng động, Nhật chạy ra xem thử ai, vì chị y tá đã đi rồi nên chắc chắn là người khác tìm đến. Mở cửa ra Nhật bất ngờ khi thấy Nhi và Yến đang đứng bất động ở đó, vỗ vỗ vào má yến vài cái cho tỉnh. Lúc đó, Phong cũng khập khiễng đi ra

” này Nhi, Yến, hai cô đứng đây làm gì vậy “, Phong hỏi xen chút lo lắng. Nghe tiếng gọi cả hai mới hoàn hồn lại, tay chỉ vào Nhật và Phong, Nhi lắp bắp...

” hai cậu...hai cậu ...là...”. nhận thấy Nhi và Yến đã biết chuyện Nhật nói luôn

” các cậu nghe hết rồi à, vậy thì tôi cũng thừa nhận điều hai cậu nghe là thật, mong hai cậu đừng nói với người khác, coi như tôi xin hai cậu, còn nữa, mọi việc lúc trước giờ bỏ hết đi,...” rồi Nhật đưa tay ra nói ” chúng ta làm bạn nha “. tai Nhi như ù đi khi nghe nhật nói, Nhi không tin, không thể tin Phong và Nhật là...thật không thể chấp nhận được mà! Vội vàng quay đầu lại bỏ chạy, để Yến lại một mình. Thấy lạ Nhật hỏi Yến vẫn còn đứng ngây ở đó

” cậu ta bị sao vậy? ”

” hai cậu...thật là...???” Yến nghi ngờ hỏi lại

” không phải chúng tôi đã nhận rồi sao. Sao? Không muốn làm bạn với chúng tôi à???” Nhật hỏi khi thấy tay mình còn đang lơ lửng. Lòng thâm cười mỉa, cho rằng Nhi và Yến đang xem thường họ khi biết sự thật

nên không muốn làm bạn. Thật đúng là sai lầm khi cho rằng họ khác với những đứa con gái kia, thật ra, chỉ toàn là 1 bọn, Nhật nhếch mép đầy khinh thường. Đột nhiên Yến đưa tay ra nắm lấy tay Nhật, nói

” được, từ giờ chúng ta là bạn. Giờ mình đi tìm Nhi cái đã, tạm biệt ” nói vội rồi Yến chạy đi bỏ lại Nhật còn trơ ra sau cái bắt tay điện giật. Tiếng Phong vang lên khi thấy Yến đã đi mà chưa chịu rút tay lại

” định bắt tay với ai nữa hả “, vội thụt tay lại Nhật đáp

” đâu có, thôi để mình đỡ cậu vào trong nghỉ xú rồi lên lớp “. bước nhanh vào trong mà quên mất nhân vật chính ở đây là ai, bỏ lại gương mặt ỉu xiu như bánh đa nhúng nước của tên bên cạnh

” Nhi sao cậu lại ra đây ngồi ” vừa thở Yến vừa hỏi sau khi tìm nhi khắp nơi

” Yến ơi ” Nhi oà khóc nức nở ôm lấy Yến. Thấy bạn khóc Yến nhẹ nhàng an ủi, vỗ về. lát sau khi Nhi đã khóc xong, Yến mới hỏi

” sao cậu lại khóc “. nghe yến hỏi Nhi đành nói hết cảm xúc lúc đó của mình cho Yến nghe

” cậu...cảm thấy như vậy thật ư? Vậy là...cậu thích Phong hả??? ” Yến ngạc nhiên thốt lên

” um...ừ...nhưng không ngờ...không ngờ cậu ấy lại... ” Nhi lại thút thít

” thôi! thôi, đừng khóc nữa nín đi, không được người này thì còn người khác. Trên đời này thiếu gì đàn ông mà cậu phải khóc lên như vậy ” thật ra, suy nghĩ và cảm xúc của Yến bây giờ cũng rất giống Nhi “nếu vậy...vậy...mình cũng thích...Nhật sao??? Mình cũng đang rối bời, đang đau lòng vì chuyện đó...mình cũng mong tất cả không phải là thật...nhưng chuyện đã thế này rồi, hai cậu ấy cũng thế rồi...giờ...làm sao thay đổi được đây?!!!” ngực trái bỗng nhói lên một cái, Yến chỉ biết ngồi ôm Nhi, ôm trái tim đang đau đớn của bản thân, và...ép chính mình, từ bỏ cái cảm tình chưa kịp đâm chồi, với Nhật...

P.s: các bạn ơi, trong thời gian tới, vì bận lịch học nên có thể chúng tớ sẽ giảm thời gian đăng truyện xuống còn 3, 4 ngày một chương nhé. Hôm nào rảnh chúng tớ sẽ cố gắng viết nhiều hơn... các bạn thông cảm ghen...chúc một ngày vui vẻ ^__^

Đọc tiếp Chuyện tình hai chàng trai – Chương 11

11. Chương 11

Sáng hôm sau, khi Phong và Nhật vừa đến trường thì đã nhận được những ánh mắt nghi ngờ có, khinh thường có,.. của học sinh ở đây. Định bỏ qua đi thẳng lên lớp không quan tâm nhưng tình cờ lại nghe được tụi con gái nói chuyện gì đó

” thật không ngờ hai anh ấy lại như vậy ” nữ sinh 1

” ừm nhưng mình nghĩ hai anh ấy cũng xứng đôi mà ” nữ sinh 2. Tiếp đó là hàng loạt tiếng thì thầm của nữ sinh vang lên,mắt thì cứ dán vào Phong và Nhật. Nhận thấy điều không hay, Phong liền bắt một bạn nam gần đó hỏi

” này bạn có chuyện gì ở trường mà ồn ào vậy “.

” à...thật ra là...có tin đồn hai cậu đang quen nhau, nên...mới vậy ” bạn nam đó nói giọng xen chút ngập ngừng, và, có cả khinh thường

” là ai nói chuyện này? ” Phong bắt đầu tức giận

” trùng tim đen rồi chứ gì?” tên đó nghĩ thầm “hình như là Tâm Như lớp 12a1 “. Tâm Như à? Lại là con gái. Một lũ nhiều chuyện! Phong nghĩ rồi cùng Nhật lên lớp tìm kiếm cô bạn tên Tâm Như. Tâm Như đang ngồi nói chuyện với đám bạn thì có người chạy đến báo Nhật và Phong đang tới. Nhếch môi cười bí hiểm, nhỏ nói với đám bạn ” bắt đầu diễn thôi ” . Vừa bước vào cửa lớp Phong đã la hét um sùm

” tâm như là ai, mau ra đây ” (học chung lớp mà mà vậy...thiệt tình!)

” mình ...mình là Tâm Như ” một cô bạn nhỏ bé rụt rè nói

” là cô à...tại sao cô lại làm vậy ?” Nhật hỏi

” có người ép mình làm...không thì...không thì ” nói đến đây Như bật khóc nức nở

” không thì sao ?” Nhật bắt đầu nổi nóng hỏi lại

” không thì bạn ấy sẽ làm cho công ty cha mình bị phá sản ”

” ai ép cô? ”

“ là...là...”

” là Dương Ngọc Nhi ” cô bạn đứng kế Như lên tiến

“sao cậu biết?” Như ngạc nhiên, cô bạn bên cạnh tiếp tục

” bạn đừng giấu mình nữa. Mình thấy hết rồi” quay sang Phong và Nhật

“ hôm qua em đang cùng Như đi xuống canteen thì cô ta đến tìm Như, sau đó hai người họ đi ra sân sau. Em lên đi theo vì cô ta không cho em theo ”

” rồi sao nữa ” Phong giục, bắt đầu mất kiên nhẫn vì chữ “em” của cô

” cô ta nói cô ta nghe được một tin động trời là hai anh đang quen nhau, bắt Như phải đồn khắp trường, nếu không thì sẽ làm cho công ty ba Như phải phá sản ”

” tại sao Nhi không tự nói mà nhờ đến cô ta?” Nhật nhìn Như nghi ngờ hỏi

” em cũng hỏi Nhi câu ấy. Cô ta bảo vì cô ta đang lấy lòng tin của anh nên không thể ra mặt, mới lấy em ra làm bia đỡ ” Như thút thít nói.

Nghe xong, Phong tức giận dùng đũa gõ Nhi thì bị Nhật cản lại

” Phong đừng nóng! Từ từ, phải điều tra! Không nên tin về một phía như vậy ”

“ cậu nói xem, chúng ta đã muốn trở thành bạn bè với họ mà họ lại làm như vậy. Cậu bảo tớ phải bình tĩnh làm sao”

“ tớ cũng biết thế. Nhưng chuyện đâu còn có đó. Để xem tình hình thế nào đã rồi giải quyết sau. Có khi Tâm Như lừa tụi mình thì sao?”

Nghe Nhật nói, Phong bình tĩnh hơn một chút

” cũng có thể. Được rồi, tạm nghe cậu “. nói rồi hai người liếc nhìn Như một cái rồi bỏ về chỗ, để lại ánh mắt tức tối của Như

” Như à, hình như họ không tin chúng ta thì phải ” cô bạn hỏi nãy thì thăm với Như

” rồi họ sẽ tin thôi ” Như nói vào tai cô bạn đó vài câu bằng gương mặt lạnh te rồi đi về chỗ ngồi của mình. Đáng tiếc, cái gương mặt ác quỷ đó không được lọt vào mắt Phong và Nhật vì hai chàng còn đang bận lời 18 đời tổ tông Yến Nhi ra mắng, nếu không, để họ biết hai người âm mưu chuyện gì, Như và cô bạn bên cạnh...chết chắc!

Vừa vào lớp, cái không khí lạnh lẽo như đến từ địa ngục của lớp đã bao trùm lên người Nhi và Yến làm hai nàng rợn cả người, thật đáng sợ mà. Chắc sắp có chuyện hay ho, hí hí-hai nàng nghĩ thầm.

Bỏ qua cái không khí bất bình thường ấy, Yến Nhi đi thẳng xuống chỗ ngồi cười tươi chào hỏi hai tên cùng bàn. Nhưng thật kì lạ...chẳng có ai trả lời! Thu lại nụ cười, hậm hực ngồi xuống bàn. “ hai tên kì lạ! Hôm qua làm bạn rồi mà giờ như người dưng, thật khó hiểu”. Yến nghĩ.

reng...reng... tiết học bắt đầu mang theo không khí khó thở của lớp 12a1.

Đến giờ ra chơi, không chịu nổi cái không khí này nữa, Nhi bực mình hỏi

” hai cậu bị sao vậy hả? Sao cứ im re hoài vậy? Hôm qua đã bảo là làm bạn rồi, hôm nay lại thế? Nói xem nào! ” vẫn im lặng, không ai trả lời. Phong vì bực mình về chuyện hồi sáng nên không thèm ngó ngang gì Nhi, điều này làm tim Nhi nhói đau. Còn Nhật thì đang mải suy nghĩ nên không để ý.

Đột nhiên một bạn gái quen quen đi tới, à hình như là Tú Trâm. Không nói không rằng, tới gần bàn của Nhi và Yến....

Chát...

Một âm thanh chói tai vang lên. Bên má trái của Nhi đã xuất hiện dấu bàn tay đỏ, lằn trên đó. Mọi con mắt trong lớp đều đổ dồn về phía cuối, kể cả Nhật Và Phong. Nhưng, không ai làm gì, nói gì, có những đôi mắt ngơ ngàng, chờ xem kịch vui, và, có hai đôi mắt...chỉ là vô tâm...liếc qua

” cô thật vô liêm sỉ, đã làm ra chuyện đó mà còn vác mặt đến nói chuyện với anh Phong, anh Nhật à? ”

” cô nói vậy là sao, chuyện đó là chuyện gì ” Yến bắt bình đứng lên, lên tiếng thay cho Nhi vẫn còn ngơ người ra sau cái tát vừa nãy.

” cô đừng có giả nai. Còn chuyện gì ngoài chuyện cô đã hăm dọa Tâm Như, bắt bạn ấy đi đồn chuyện của anh Phong và anh Nhật ra khắp trường biết hả?” chỉ vào Nhi, Tú Trâm hất mặt nói

” tôi hăm dọa cô ta hồi nào? Tôi còn không biết mặt cô ta ra sao nữa chứ đừng nói đến chuyện ép cô ta đồn chuyện của Vũ Phong và Vũ Nhật ra khắp trường ”

” cô nói dối thì cũng chọn cách mà nói dối đi. Hai người học chung lớp với nhau thì sao mà không biết mặt nhau cơ chứ? ” Tú Trâm nhếch mép

” cậu thật bỉ ổi ” một giọng nói mềm mại vang lên ” hôm qua rõ ràng cậu đã bắt mình phải nói chuyện đó cho cả trường biết mà giờ cậu chối không dám nhận là sao? Cậu...thật là.... ” Tâm Như mếu máo. Như vừa nói xong thì hàng loạt ánh mắt đổ về phía Nhi. Họ xem thường cô. Nhi giờ đây không biết nói gì khi nhận thấy ánh mắt khinh bỉ của họ dành ỉnh. “ tại sao lại như vậy? Mình và cô ta rõ ràng không quen biết nhau vậy mà tại sao cô ta...” Nhi thật sự hoang mang, không biết phải làm sao. Đã trở lại tiết học mà những ánh mắt mang tới khó chịu đó vẫn không dứt khỏi cô. Nhi thấy không hề thoải mái bởi ánh mắt đó. Trong khi đó có hai người đang cười rất vui vẻ, rí tai nhau

” diễn hay lắm, thêm một màn nữa là có thể đẩy cô ta từ thiên đàng xuống địa ngục ” hướng ánh mắt nhìn Nhi, Tâm Như nói với Tú Trâm. Hai người cùng cười, nụ cười rất khó nhìn và gian xảo, nhưng rất tiếc đã bị một người nhìn thấy...

Ra về, Nhi và Yến hẹn gặp Tâm Như và Tú Trâm ngoài sân sau,

” nói đi. Tại sao cô lại làm vậy với tôi? ” không kiềm chế được cơn tức giận, Nhi hét lên với Tâm Như

” vì tôi muốn làm cho cô từ thiên đàng rơi xuống địa ngục ”

” cô nói vậy là sao? Tôi đâu có gây thù chuốc oán với cô mà cô phải làm thế ? ” Nhi hỏi lại

” không thù không oán ư? Cô không trực tiếp, nhưng cô gián tiếp cô có biết không? Từ lúc cô, và cô ta” quay sang Yến, “ lúc nào cũng hơn tôi, chiếm hết mọi thứ trong tay tôi, làm cho tôi trở nên mờ nhạt. Cô có biết, lúc chưa có các cô, tôi luôn được mọi người biết đến vì sắc đẹp của mình, còn bây giờ, mọi sự chú ý đều chuyển sang hai người, còn tôi, chẳng là gì cả. Ngay cả anh Phong và anh Nhật cũng để ý các cô. Tại sao?Tại sao cơ chứ??? Tôi hận, tôi khinh hai người” Như hét lên ” cũng may ông trời còn có mắt, cho tôi nghe được hết cuộc nói chuyện của hai người. Ha ha ha... Tôi sẽ lợi dụng chuyện đó để trả thù nhất định! Tôi sẽ khiến ọi người ghét cô.Vũ Phong và Vũ Nhật cũng phải rời xa cô. Từ nhỏ đến giờ cô sống trên thiên đàng sướng rồi chứ gì? Giờ thì hãy thử cuộc sống dưới địa ngục đi! ”

” lúc nhỏ...”

” đúng vậy. Từ nhỏ, cô lúc nào cũng được người lớn yêu quý tin tưởng. Cô còn nhớ không? Một lần hai ba con tôi sang nhà cô. Lúc đó, cô vô tình làm vỡ một cái ly. Lúc đó tôi rất sợ ba hiểu lầm mà la tôi. Khi cô nhận lỗi, tôi thậm chí phảo. Mọi chuyện tưởng chừng êm đẹp, nhưng không ngờ khi về nhà ba cho tôi một

trận đòn vì đã làm vỡ li mà không nhận lỗi. Dù có giải thích thế nào ba cũng không tin. Cô biết tội hận cô lắm không? Tại sao họ chỉ tin cô mà không thêm tin tôi? Tôi hận cô lâu lắm rồi. Không ngờ cô lại tự chui vào rọ, chuyển đến đây học. Ông trời thật không phụ lòng người mà” nói xong Như cười to lên. Nhi thật sự rất bất ngờ. Không ngờ cô ta lại hận mình đến vậy. Đang định lên tiếng thì đột nhiên thấy...Như tự đánh mình một cái rồi bật khóc

” Nhi à cầu xin cậu làm ơn tha ỉnh! Mình biết lỗi rồi! Làm ơn đừng đánh mình nữa! Mình xin lỗi vì đã làm hỏng kế hoạch lợi dụng anh Phong của cậu! Hức hức hức....làm ơn tha ỉnh đi mà... “. Nhi đơ người. Chuyện gì vậy? Tại sao cô ta khác hẳn quá vậy? Đột nhiên phía sau Nhi tiếng phong vang lên, và đó, cũng là đáp án cho câu tự hỏi của Nhi.

” thật độc ác “. Phong nói, Nhật đứng phía sau cùng với Tú Trâm chỉ im lặng không nói gì.

Lúc này, Nhật và Phong đang định về thì bên ngoài Tú Trâm hốt hải chạy vào nói Như bị Yến và Nhi đánh rồi kéo hai người ra sân sau. Vốn bán tín bán nghi nên hai người cũng chạy theo. Tới nơi thì gặp cảnh bất bình này đây.

” tôi đã nghĩ cô khác với những đám con gái khác, không ngờ các người cũng toàn một giuộc! Mưu mô, gian xảo như nhau! Tôi khinh thường và không muốn có một người bạn như cô” Phong tức giận nói rồi đi thẳng một mạch. Nhật cũng chạy theo Phong mà không nói một lời nào. Phong và Nhật khuất dáng, Như và Trâm cũng bước đi, để lại câu nói “nhớ kĩ. Cô, sẽ phải xuống địa ngục!”

Mọi thứ trở lại yên lặng, chỉ còn mình Nhi với trái tim đau đớn dồn dập. Thất vọng cô ư? Khinh thường cô ư? Cô không ngờ Phong lại tuyệt tình, không phân biệt được phải trái như vậy. Mà cũng phải thôi! Những người không ưa con gái thì làm gì có sự tin tưởng với họ cơ chứ. Thật là hão huyền!

Nước mắt Nhi ào ra, không còn sức lực ngồi bệt xuống đất khóc nức nở. Yến thấy bạn như vậy xót vô cùng. Nãy giờ chứng kiến hết mọi chuyện, nghe như nói chỉ muốn cho cô ta một trận, nhưng chưa kịp làm gì thì Phong đến và kết cục là Nhi ngồi khóc nức nở. Yến ngồi xuống ôm lấy bạn, nói câu an ủi với Nhi

“ thôi được rồi. Chuyện gì rồi cũng qua thôi”

” Yến ơi...mình đau lắm...tim mình...rất đau...huhuhu ”

” ừ...cho nó đau một lần rồi thôi nhé! Sau này chúng ta sẽ không thế này nữa” Yến vỗ vỗ lưng Nhi. Tâm Như, những gì cô đã làm với Nhi, tôi sẽ khiến cô lãnh gấp mười lần. Nhi! Mình sẽ lấy lại công bằng cho cậu! Nhất định!

Độc tiếp Chuyện tình hai chàng trai – Chương 12

12. Chương 12

” Phong à, mình nghĩ không phải do Nhi làm đâu ” vừa vào nhà Nhật liền nói. Nhưng Phong không trả lời

” Tuy quen bạn ấy không lâu nhưng mình nghĩ Nhi không giống như những đứa con gái khác ”

” Hừ, tất cả là giả tạo, cô ta làm như vậy để lợi dụng mình đó thôi ” Phong giọng lạnh như băng bắc cực

” Cậu bình tĩnh suy nghĩ đi Phong, người đang lợi dụng cậu không phải Nhi mà mình nghĩ chính là cô bạn Tâm Như kia ” Nhật cố nói

” Tại sao cậu cho là như vậy ” Phong ngạc nhiên hỏi lại.

” Vì chúng ta là ôsin của Nhi và Yến, ôsin thì tất nhiên phải tin chủ của mình chứ, với lại hôm qua mình thấy cái cô bạn Tâm Như gì đó cười rất hiểm, mắt luôn nhìn về phía của Nhi và Yến, vì vậy mình nghĩ cô ta cố tình gây ra chuyện này để hại Nhi ”

” Vậy thì phải làm sao để biết sự thật bây giờ” Phong có chút bình tĩnh hỏi lại. vậy nè bla....bla....abcdef....rồi sau đó gọi cho Yến nói gì đó làm cho Yến nghe xong cười rất tươi

ting...ting đang nói chuyện thì chuông cửa vang lên

” để mình ra coi ai ” vừa nói xong Nhật chạy ra, thấy bà Nguyệt Hoa đang đứng ở ngoài cửa. Nhật tức giận nói

” bà đến đây làm gì, Phong không muốn gặp người mẹ như bà ”

” cậu là gì mà hỏi tôi câu đó ” bà Nguyệt Hoa nghe Nhật nói thì tức giận

” haha đúng rồi tôi đâu có là gì của bà, từ hồi 18 năm trước kia khi bà bỏ tôi và ba tôi thì tôi đã không là gì rồi ” Nhật đau khổ nói

” cậu...cậu nói vậy là sao ” bà Nguyệt Hoa sững sờ hỏi

” tôi là đứa con trai mà 18 năm trước bà bỏ mặt để đi theo người đàn ông khác ”

” nói vậy là cậu...ba cậu là...”

” là Lâm Chấn ” Nhật nói luôn

Bà Nguyệt Hoa chết lặng khi nghe những gì nhật nói. Bà cứ tưởng Nhật đã chết khi bà bỏ đi, vì lúc sinh ra Nhật rất yếu, có thể chết bất cứ lúc nào, bà lại không muốn mang gánh nặng nên đã bỏ mặt Nhật và cha cậu, không ngờ đứa con bà bỏ rơi năm xưa vẫn khỏe mạnh đang đứng trước mặt bà, nhìn bà căm hận, bà thấy hối hận vô cùng về việc làm của mình lúc xưa, giờ đây hai đứa con trai của bà đang rất hận bà phải làm sao để bà có thể bù đắp tình cảm đã mất bấy lâu nay của Phong và Nhật.

” con...mẹ...mẹ ” bà Nguyệt Hoa run rẩy nói

” đừng xưng mẹ với tôi, tôi không có người mẹ như bà, tôi hận bà, suốt đời này tôi không tha thứ cho bà ” Nhật gào lên nước mắt của bỗng nhiên tuông trào như mưa xối

” mẹ xin lỗi con...mẹ...”

” bà về đi, Phong không muốn gặp bà đâu “. nói rồi Nhật quay đi thì thấy Phong đang đứng bất động ngoài sau. Nhật có chút bất ngờ khi thấy Phong, “cũng tốt dù sao sớm muộn gì cậu ấy cũng biết,” nghĩ rồi Nhật bỏ đi vào nhà đi ngang qua Phong thì nghe tiếng gọi

” Nhật ”

” vào nhà đi ” rồi Nhật đi thẳng vào trong. Phong cũng định bước vào thì đứng lại khi nghe bà Nguyệt Hoa gọi

” Phong...mẹ...”

” Bà về đi tôi không muốn thấy bà đâu ” nói rồi Phong đi thẳng vào nhà mặc cho bà Nguyệt Hoa nát lòng nhìn theo bóng lưng hai đứa con trai. Tuyệt vọng quay lưng về thì phía sau vang lên tiếng nói

” Bà thấy thế nào ” ông Vũ Thành đứng dựa vào tường nói ” Thêm một đứa con nữa lại hận người mẹ như bà, “nghỉ một lúc, ông nói tiếp ” tôi đã biết Vũ Nhật là con bà từ lâu, nó là một đứa trẻ tội nghiệp không có tình thương của mẹ, mới đây lại mất đi tình thương của cha ”

” Ông nói vậy là sao “ bà Nguyệt Hoa kinh ngạc nói

” Ông Lâm Chấn đã chết rồi, tuy chết nhưng ông ta vẫn còn yêu người phụ nữ như bà, yêu rất nhiều ” nói xong ông Vũ Thành cũng lên xe trở về công ty. chỉ định đến thăm Phong và Nhật nào ngờ lại nhìn thấy cảnh này. Bà Nguyệt Hoa sau khi ông Vũ Thành đi nước mắt lại một lần nữa tuông rơi, đúng là cuộc đời, quay vòng khiến con người khó mà lường trước, giờ ông trời đang cho bà tận hưởng sự đau khổ thay cho cái sung sướng xa hoa của lúc trước.” Chẳng lẽ mình trở về đây là sai”, tự nghĩ rồi cười bước vào trong xe trở về khách sạn.

” Nhật giờ cậu có thể nói ình nghe tại sao mẹ mình lại là mẹ cậu “. Phong kiềm chế cơn giận hỏi Nhật. hít thật sâu Nhật bắt đầu nói

” Chúng ta là anh em cùng mẹ khác cha “. thấy Phong không phản ứng gì Nhật nói tiếp

” Cậu còn nhớ lúc trước cậu đến nhà mình chơi, lúc đó ba mình đã hỏi về ba cậu và biết được rằng ba cậu chính là người đàn ông mẹ mình chạy theo năm xưa, khi biết được chuyện này mình thật sự rất tức giận và mình hận cậu ”

” Đó là lí do tại sao có 1 thời gian cậu lạnh nhạt với mình ” cố gắng lấy bình tĩnh Phong hỏi

” Đúng vậy lúc đó mình ghét cậu lắm, thời gian sau này mình thấy được sự thật lòng của cậu đối với mình nên mình dần dần gạt bỏ cái thù hận đối với cậu, tất cả lỗi lầm đều do bà ta mà ra nên không còn lí do gì để mình có thể giận cậu “. nghe Nhật nói Phong có phần nhẹ nhõm

” Vậy tình cảm của chúng ta...”

” Mình đối với cậu là thật, cho dù chúng ta có là anh em mình vẫn yêu cậu “. Phong hạnh phúc ôm Nhật vào lòng ” cảm ơn cậu, cậu đã không ghét mình, mình nợ cậu 1 lời xin lỗi”

” Mình nói rồi cậu không có lỗi, lỗi tất cả là do bà ta...”. hai người mãi ôm mà không nhận biết được sự có mặt của một người. YẾN sau khi nghe Nhật gọi vội chạy đến nhà theo địa chỉ Nhật đưa lúc này, vừa bước vào thì thấy được cảnh tình tứ của hai người đàn ông, khẽ tăng hắng 1 cái , Yến nói

” Không ngờ con trai còn tình cảm hơn cả con gái “. nghe tiếng Phong và Nhật vội buồn nhau ra, thấy Yến đang an toạ trên cái sofa, Nhật nói

” Này sao cậu vào nhà được ”

” Thấy mở cửa sẵn nên vào luôn ”

” Cậu thật bất lịch sự vào nhà người khác mà không bấm chuông ” Phong nhăn nhó

” Được rồi ” nói rồi Yến đứng dậy đi ra cửa, thấy lạ Nhật hỏi

” Này đi đâu vậy ”

” Thì đi ra bấm chuông, mắc công có người nói mình không lịch sự a”. nghe Yến nói mà Nhật chỉ muốn té ghế hên là không có ngồi.

” Thôi thôi đừng có lên cơn, mau ngồi xuống bàn chuyện đại sự “. Nhật nói xong hai người kia liền ngồi xuống ghế, chụm ba cái đầu vô thì thầm to nhỏ cả pháo mồm nôm gì đó t/g không biết.

Độc tiếp Chuyện tình hai chàng trai – Chương 13

13. Chương 13

” Đến rồi kìa là cô ta đó ” HS1

” Nhìn cô ta vậy mà thật thâm hiểm ” HS2. Hàng ngàn lời bàn tán chỉ trở khi thấy Nhi và Yến đến.

” Không sao đâu Nhi, qua ngày hôm nay họ sẽ biết sự thật thôi ” Yến nhẹ nhàng nói .Tuy không hiểu Yến nói gì nhưng Nhi cũng không có tâm trạng hỏi lại, đi thẳng về lớp học. lát sau, Nhật và Phong cũng đến, Yến thấy vậy vội nhờ Nhi đi giặt giúp khăn lau bảng. Nhi đành miễn cưỡng đứng dậy đi giặt khăn thì đụng trúng Phong, tuy đã xin lỗi nhưng Phong vẫn la hét khắp lớp

” Thấy bị vạch trần, giờ bắt đầu tiếp cận lại để lợi dụng tôi hả ”

” Này, cậu vừa phải thôi, cậu rõ ràng đụng tôi, nhưng tôi bỏ qua và xin lỗi cậu trước vậy mà cậu lại la hét lên như vậy là sao “, Nhi khó chịu

” Hừ, tại sao tôi phải cố tình đụng trúng người như cô chứ ” quan sát Nhi 1 hồi, Phong tặc lưỡi ” chắc...chắc...quả thật càng nhìn càng thấy cô gian xảo thật giống như 1 con cáo ”

” Cậu...” Nhi nheo mắt, nghe Phong nói mà Nhi chỉ muốn khóc to lên, may sao tiếng Yến vang lên

” Cậu vừa phải thôi, dù gì Nhi cũng đã xin lỗi cậu mà cậu còn la hét gì nữa ” quay sang Nhi ” Thôi gần vào lớp rồi cậu mau về chỗ không cần giặt khăn lau nữa đâu “. Nhi ngoan ngoãn đi theo sau Yến về chỗ.

Có 1 người chứng kiến việc nãy giờ, ánh mắt hiện lên tia gian xảo

Giờ ra chơi, vì muốn yên tĩnh cũng như tránh ánh mắt soi mói của học sinh nơi đây, Nhi cùng Yến đi ra sân sau, nào ngờ gặp Như đang đi tới, cô ta lên tiếng

” thấy thế nào sống trong địa ngục hay thiên đường thích hơn.”

” Cô mặc dày thật hại Nhi thê thảm đến nông nổi này rồi mà vẫn không vừa lòng sao ” Yến tức giận nói

” Tất nhiên là chưa, đổ tội cho cô ta như vậy vẫn còn nhẹ, Nhi à cô yên tâm tôi sẽ khiến cô sống trong địa ngục dài ” định quay lưng đi thì Yến nói.

” Cô thật bỉ ổi, làm hết mọi chuyện rồi đổ tội hết cho Nhi, mình thì mặc dày làm người bị hại, còn khóc lóc trước mặt mọi người, diễn rất hay, giống như hồ li chín đuôi tu luyện để hại người khác ” nghe Yến khích Như gào lên

” Cô nói ai là hồ li. Ừ là tôi diễn kịch đó, là tôi đổ tội hết cho cô ta đó thì sao, có ai biết tôi làm những việc đó hay không. Không , không ai biết hết chỉ chúng ta thôi nhưng các cô sẽ làm gì tôi hay là tự hại chính mình ” vỗ vỗ vào má Nhi nói tiếp ” Tôi sẽ tiếp tục cho đến khi có thể khiến cô rời khỏi cái trường này, trả lại mọi thứ thuộc về tôi “. Bỗng một tiếng “cắt” vang lên. Từ trong bụi rậm Phong và Nhật bước ra trên tay còn cầm cái máy quay. Đi đến nơi Nhật liền khen

” Hay, diễn rất hay, phim quay hiệu ứng rất tốt “. Yến bực mình đá Nhật một cái

” Cậu còn giỡn được nữa hả “. Nhật cười hì hì nói

” Thấy không khí không được tốt nên đùa cho vui thôi “. Phong thấy Yến đánh Nhật thì la lên

” Yến tại sao lại đánh Nhật của mình ” quay sang Nhật mắng ” Cậu từ nay không được đùa nữa nghe chưa “. Yến nghe hai từ ” của mình ” từ miệng Phong phát ra làm da gà da vịt nó cứ đua nhau nổi lên. 3 người mãi lo nói chuyện mà không để ý hai cái mặt đang ngơ hết sức ngu của Nhi và Như

” Các cậu....tại sao...” Như nói khi đã bình tĩnh được chút ít. Phong nghe Như nói tính nóng nảy liền bật phát, đi nhanh đến tán cho Như một cái làm Như sững lại

” Cô diễn giỏi lắm, cũng may là tôi còn chưa tin những lời xảo trá của cô, không thì tôi đã bị cô biến thành thằng ngu rồi. ” Nhật đứng bên nghe Phong nói thì tức nuối bảo

” Biết vậy mình đã không giải thích cho cậu để cậu biến thành thằng ngu rồi ”

” Mình không giận với cậu à ” Phong trợn mắt nhìn Nhật. Thấy vậy Nhật vội ngậm miệng lại, im thin thít

” Chuyện này...chuyện này là sao ” Như lên tiếng sau cái tán của Phong

” Chỉ là một vở kịch “. Yến nói làm Như và Nhi hết sức kinh ngạc

” Vở kịch ???” Như hỏi lại

” Đúng vậy cô có thể đóng kịch thì chúng tôi cũng có thể đóng kịch ”

” Nói vậy 4 người ...”

” Không ,chỉ có 3 chúng tôi thôi, còn Nhi không biết gì ” Phong nói. Phong vừa nói xong thì Yến tiếp lời

” Cô thật ngu ngốc, dễ dàng rơi vào bẫy của chúng tôi như vậy, cô nghĩ chúng tôi ngu để cô lừa à, chỉ có tên này điên mới tin những gì cô nói ” chỉ vào Phong nói. Phong nghe mà tức xì khói nhưng không nói được gì vì Yến nói đâu có sai . Yến nói tiếp ” hazz...cảm ơn sự hợp tác nhiệt tình của cô mà chúng tôi mới có thể giải oan cho Nhi và khiến ọi người biết được rằng bên trong một con cừu non là một con cáo già “. Như không ngờ mình lại bị chơi đùa như vậy, tức giận bỏ đi chỉ để lại 1 câu “sẽ trả thù”. Nhi sau một một hồi đứng như trời trồng thì lấp bắp

” Các cậu...vậy...là...sao ”

” Chúng mình chỉ đóng kịch để tìm cách giải oan cho cậu thôi ”

” Vậy chuyện hồi sáng là...”

” Cũng là kịch luôn. Nhi ình xin lỗi vì đã nói nặng với cậu, chỉ tại Yến ình đóng vai ác quá nên,...” Phong than

” Ê, tại cậu ác sẵn rồi nên mình theo đà làm luôn chứ bộ ” Yến vội chữa khi nghe Phong nói xấu mình

” Thôi thôi chuyện cũng đã xong rồi, mau đi cho cái này lên tivi trường để mà mọi người biết mặt thật của Tâm Như đi ” “Nhật lên tiếng sau 1 lúc im lặng

” Um. Nhật của của mình nói rất phải ”

” Đúng rồi chứ mình đâu như cậu ” Nhật trề môi

” Cậu làm ơn đừng có lúc nào cũng ” Nhật của mình ” nữa được không nghe mà mình cứ nổi hết da gà nè ” vừa nói Yến vừa giơ tay mình lên cho Phong coi.” đâu đâu mình thấy đâu ” 4 người vừa đi vừa giỡn hết sức vui vẻ. Sau khi giải quyết xong chuyện của Nhi, cả đám rủ nhau đi ăn coi như ăn mừng muông cho việc làm bạn của nhau. Đang đi Nhi chợt nói với Yến, mắt nhìn hai tên đang đi ở trước cười nói vui vẻ

” Hai cậu ấy chắc hạnh phúc lắm khi được ở bên nhau ha ”

” Chắc vậy. À Nhi này chủ nhật bạn đi gặp một người với mình nha ”

” Ai vậy???”

” Bí mật đến đó rồi biết ”

” Nè hai cậu đi nhanh lên, làm gì chậm như rùa vậy ” tiếng Phong hét lên

” Biết rồi ” Nhi và Yến đồng thanh.

Đọc tiếp Chuyện tình hai chàng trai – Chương 14

14. Chương 14

” Hazzz....khi nào cái người cậu nói mới tới vậy ” . Nhi than vì chủ nhật không được ngủ nướng, bị Yến lôi đầu dậy đi đến đây đợi người nào đó mà không chịu nói cứ ra vẻ bí mật, nhưng ngồi suốt cả buổi vẫn không thấy đâu

” A bác ấy đến rồi ” Yến reo lên. Đàng xa 1 người đàn ông trung niên đang bước đến chỗ của Yến và Nhi, đến nơi ông lên tiếng

” Xin lỗi vì để hai cháu đợi lâu, công ty nhiều việc quá ”

” Không sao đâu bác, mời bác ngồi xuống ạ ” Yến lễ phép nói.

” Bác....là....??? ” Nhi hỏi. Nhìn Nhi, ông Vũ Thành từ tốn nói

” Bác là ba của Vũ Phong ”

” Dạ bác hẹn gặp tụi cháu có chuyện gì không ạ “. Yến hỏi

” Vào thẳng vấn đề luôn nhá, bác muốn nhờ các cháu giúp 1 chuyện ...” Yến và Nhi tò mò nhìn ông

” Phong ơi, Nhật ơi dậy ăn sáng thôi ” tiếng của Nhi và Yến gọi hai người đang quán chần trên phòng

” Hic hic sao hai cậu cứ sang nhà chúng mình hoài vậy ” Phong vừa xuống cầu thang vừa meo mào

” Vscn lẹ đi rồi ăn sáng còn đi học ” Nhi bỏ lơ câu hỏi của Phong . Thấy vậy Phong đành đi vào WC làm vsen, còn Nhật nhà ta thì vào lâu rồi, vì đây đã được coi như chuyện hằng ngày cách đây 5ngày, Nhật không có rảnh hơi đâu mà suốt ngày hỏi như Phong.

” Mình có chuyện muốn thông báo ” Nhi đột nhiên lên tiếng ” Mình và Yến quyết định sẽ theo đuổi các cậu, bắt đầu từ mai 2 đứa mình sẽ dọn đến nhà các cậu để bồi đắp tình cảm ” Nhi nói giọng hưng phấn. Nhật nghe xong thì ho sặc sụa vì bị sặc nước, còn Phong thì thức ăn nghẹn ngay cổ họng. Thấy vậy Nhi liền đưa cho Phong li nước, Yến thì vỗ vỗ lưng Nhật. 1 lúc sau, Nhật khó khăn cất giọng

” Các cậu đùa không vui tí nào ”

” Tụi mình không đùa, điều tụi mình nói là thật, có ba Phong làm chứng ” Yến quả quyết

* Lúc Nhi và Yến gặp ông Vũ Thành

” Bác muốn nhờ các cháu giúp một chuyện ”

” Chuyện gì ạ ” Nhi lên tiếng

” Hãy cho Phong và Nhật sự hạnh phúc ”

“?????”. Thấy hai người vẫn chưa hiểu ông Vũ Thành nói tiếp.

” Bác biết hai đứa thích thằng Phong và thằng Nhật ” Nghe ông Vũ Thành nói trúng tim đen Yến và Nhi đỏ mặt cúi xuống.

” Với tư cách 1 người cha bác muốn hai đứa con mình hạnh phúc, và hai cháu có thể làm được vì hai cháu là hai người con gái đầu tiên mà chúng nó chịu làm bạn ”

” Nhưng bác cũng biết tình cảm của hai cậu ấy mà ” Nhi khó khăn nói

” không,đó chỉ là tụi nó tự ngộ nhận mà thôi, chính tụi nó đã tự ép mình không thể thích con gái. Hai con có thể giúp bác không ” Ông nói như cầu xin

” Tụi cháu đồng ý, đó cũng vì tình yêu của tụi cháu, chúng cháu sẽ khiến cho hai cậu ấy trở lại chính con người và giới tính của mình. Nhưng mà bác có thể cho cháu biết nguyên nhân tại sao các bạn ấy lại như vậy được không ạ? Cháu muốn hiểu rõ hơn về hai bạn ấy ” Yến muốn hiểu rõ Nhật hơn để có thể đem lại hạnh phúc cho Nhật, muốn biết Nhật đã chịu những đau khổ gì, Nhi cũng như Yến muốn hiểu về Phong.

” Do mẹ ”

” Mẹ????”. Vậy là ông Vũ Thành bắt đầu kể cho hai kẻ tò mò kia nghe về Phong và Nhật. Sau khi nghe xong Nhi cảm thấy thương và thích Phong nhiều hơn, quyết tâm sẽ đem lại hạnh phúc cho Phong, Yến cũng không khác gì Nhi, Yến không ngờ Nhật phải chịu nhiều sự đau khổ đến vậy, có mẹ nhưng lại bị bỏ mặt, nói đúng hơn là không biết đến suốt 18năm trời, chỉ có tình thương của cha mà giờ đây cha cũng mất đi, thật tội nghiệp. Vậy là hai tên đó bắt đầu qua lại nhà Phong nhiều hơn để chăm sóc cho hai chàng và tiến hành “phá hoại ” tình yêu của Phong và Nhật.

Quay lại hiện tại

” Ba/ Bác Thành??” cả hai nghe Yến nói xong thì hét lên, không tin được chính ông là người đã khiến hai tên này phá hoại cuộc sống của hai cậu.” huhu ba ơi con hận ba”. Phong khóc ròng trong lòng, nhưng vẫn không dám làm trái ý ba cậu vì cậu luôn tôn trọng ông.

” Um nên từ giờ tụi mình sẽ bắt đầu gửi gắm tình cảm đến hai cậu hihi ” Nhi lém lỉnh

” Không các cậu cũng biết tụi mình không thể thích con gái mà, với lại tụi mình....” Nhật cố nói để Nhi và Yến thay đổi ý định

” Tụi mình mặc kệ hai cậu, tụi mình quyết định rồi, bắt đầu từ bây giờ à không từ 5 ngày trước rồi chứ tụi mình chính thức theo đuổi hai cậu, chờ đi tụi mình sẽ khiến hai cậu thích hai đứa mình hehe “. nói rồi cả hai đứng dậy đi ra phòng khách coi hoạt hình để đợi Phong và Nhật đi học.

” Hic hic phải không vậy trời ” Phong nhăn nhó

” Thôi tội mình cứ thử xem bọn họ sẽ làm gì để chinh phục tội mình, chán thì họ bỏ thôi ” Nhật nói chán an.

Ăn xong hai người ra phòng khách thì thấy hai con mèo lười đang nằm ngủ trên cái sofa. Cái miệng chu ra nhìn thật đáng yêu khiến Phong và Nhật phải bật cười

” hazz...hôm nay nghĩ học bữa đi ” Nhật lên tiếng

” hihi...được đó “. bỏ mặt Nhi và Yến ngủ ở đó hai người chạy vào phòng mình. Lát sau vì âm thanh phát ra từ phòng Phong khá to khiến Nhi và Yến giật mình té xuống đất tỉnh ngủ luôn

” Huhu cái mông của tôi ” Yến và Nhi cùng than.

” Sao lại ngủ quên vậy nè. Hai tên kia cũng không kêu chúng ta dậy để đi học nữa, làm chúng ta bỏ một buổi học đáng quý ” Nhi nhăn nhó, tay xoa xoa cái mông thân yêu vừa nói

” Thôi đi cô nương nghĩ học khoái thấy mồ mà bày đặc ” Yến nói thẳng ra làm Nhi không còn biết nói gì với cô bạn hiểu mình còn hơn cha mẹ này.

” Hihi. Ủa mà hai tên kia đâu rồi ”

” Hình như trên phòng hay sao ý, thấy âm thanh gì ngộ ngộ trên phòng kìa ” Yến đoán khi nghe thấy âm thanh phát ra từ phòng Phong

” Lên đó đi “. Hai người vừa bước đến cửa thì nghe giọng nói bên trong khiến hai nàng liên tưởng đến truyện...

” Phong ơi nhẹ thôi, sao cậu mạnh quá vậy ”

” Thì mình nhẹ chứ có mạnh đâu mà cậu than dữ vậy “. cùng lúc đó những tiếng âm thanh như rên vì đau vang lên. Chịu hết nổi hai cô gái của chúng ta đẩy cửa xông vào hét to lên:

” TẠI SAO CÁC CẬU CÓ THỂ LÀM VẬY KHI CÓ CON GÁI TRONG NHÀ HẢ????”. Tiếng hét khiến Nhật và Phong giật cả mình ôm chầm lấy nhau, không gian rung chuyển, lát sau khi đã yên tĩnh trở lại Phong mới bực mình hỏi:

” Đây hai cô làm gì mà vào phòng tôi hét ầm ĩ lên vậy hả ”

” Tội mình phải vào đây để ngăn chặn các cậu làm chuyện bậy bạ ” Nhi vừa đỏ mặt vừa nói

” Chuyện bậy bạ ý cô là sao “. Nhật ngơ mặt ra

” Thì chuyện hồi nảy các người làm đó ” Yến đỏ mặt nhắc lại

” Thì chúng tôi chỉ chơi game thôi có gì đâu mà bậy bạ ”

” HẢ?? Cái...cái gì...sao game sao ” Nhi hỏi lại khi nghe Nhật nói

” Đúng, không tin thì cô nhìn thử đi “. Quay sang cái màn hình, quả nhiên hai người họ đang chơi game đấu võ bỏi vậy mới phát ra những tiếng rên và cuộc đối thoại lúc nảy chỉ là....Trời ơi, mất mặt quá đi à. Nhi và Yến khóc trong đầu

” Thôi hai cậu chơi tiếp đi tội tôi về đây ” nén ngượng, hai người muốn trở về nhà càng sớm càng tốt

” Ừ nhưng đừng có tưởng tượng bậy bạ nữa nha, tuy yêu nhau nhưng chúng tôi trong sáng lắm à ” Nhật nói vọng theo khi Nhi và Yến xuống dưới cầu thang. Hai cô nghe mà chỉ muốn chui xuống đất.” Tên Nhật chết tiệt cố tình làm cho chúng ta mất mặt đây mà”. Yến thì thâm với Nhi.” Giờ tớ chỉ muốn thoát khỏi đây sớm mà thôi ” Nhi đáp lại. Trên lầu Nhật và Phong nhìn xuống, trong đầu hai người hiện giờ nghĩ ” dễ thương thật ”

Đọc tiếp Chuyện tình hai chàng trai – Chương 15

15. Chương 15

“ HAI TÊN KIA DẠY MAU, DẠY ĐỂ CHÀO ĐÓN TỤI TUI NÈ “. Nhi và Yến đồng thanh hét lên, kêu hai con sâu lười còn đang quần trong chăn dạy

” Ngày nào hai cậu chẳng đến nhà tụi này, cần gì mà chào với chả đón nữa ” Phong vừa ngáp vừa nói

” Hehe, nhưng hôm nay khác, hôm nay tụi tui dọn đến nhà mấy cậu ở luôn mà ” Nhi tí tưng nói. Vừa dứt tiếng thì ” Rầm” Phong và Nhật cùng ngã sòng soài ra nền nhà mát lạnh. Hôm qua nghe Nhi và Yến nói tưởng hai người chỉ nói chơi ai dè hôm nay hai người lại dọn đến thật, bất ngờ quá nên cả hai choáng váng rồi cùng hôn cái nền mát lạnh luôn

” Haha, làm gì mà hai cậu bức xúc giữ vậy ” Yến cười rõ tươi nói

” Hai cậu nói thiệt hả ” Nhật hỏi lại cho chắc, trong đầu chỉ mong Nhi và Yến nói giỡn.

” Thiệt ! hôm qua tụi mình nói rồi mà. Hành lí mang tới rồi nè ” tay chỉ vào hai cái vali ngay cái bàn ở phòng khách. Đến giờ hai chàng mới để ý đến sự có mặt của hai thứ đồ vật đáng ghét, mắt hăng lên tia điện chói thẳng vào hai cái vali như muốn thiêu cháy nó (vali: mấy anh nhìn ghê quá em đồ mồ hôi quá trời nè . huhu).

” Nhưng nhà mình hết phòng rồi, nếu muốn ở đây thì phải ngủ phòng khách à ” Phong gian manh nói, lòng mong muốn với lí do này có thể khiến Nhi và Yến trở về nhà

” Vậy thì cậu và Nhật ở chung phòng đi, tụi tui ở phòng của cậu ” Yến đưa ra ý kiến

” Không . Không tại sao mình phải nhường phòng cho hai cậu chứ. no . never. ” Phong kịch liệt phản đối

” Nhưng mà ba của cậu đã...” Nhi vờ buồn bã nói. Nhi biết chắc chắn Nhi và Yến sẽ giành được phòng của Nhật, vì Nhi biết được 1 điều Phong rất kính trọng và nghe lời ba mình, chỉ cần đề cập đến chữ ” ba cậu ” thì chắc chắn Phong không muốn cũng phải đồng ý và người tiết lộ không ai khác chính là người cha ” kính mến ” của Vũ Phong nhà ta ông Vũ Thành. Và kết quả như đã nói, Phong nhăn nhó miễn cưỡng đồng ý vì không muốn làm con bất hiếu đây mà.

” Vậy thì mau dọn dẹp hết đồ của cậu đi ” Yến cười tươi, giấu mắt nhìn Phong đang đau khổ nhườn cái phòng yêu quý của mình cho hai con tiểu quỷ.

Sau mấy tiếng đồng hồ thì cả 4 người cũng dọn dẹp, vận chuyển đồ đạc xong xuôi , cả bọn kéo nhau đi ăn cái gì đó vì bụng ai hiện giờ cũng đang biểu tình. Ăn xong thì lại rủ nhau đi công viên trò chơi, đã lâu rồi họ cũng chưa đi, hôm nay là chủ nhật dưới sự dụ dỗ của hai nàng, hai chàng quyết định chơi thoả thích nguyên ngày, coi như sự chào đón hai nàng đó chỉ là cách nghĩ của Nhi và Yến thôi còn với Phong và Nhật, thì đây có thể coi là buổi hẹn hò đầu tiên của hai người “con trai”. Tàu lượn siêu tốc, trượt nước...hàng loạt trò chơi được cả 4 đứa xử đẹp trong 1 ngày, trò cuối cùng là đu quay, khi chơi xong thì thôi rồi lượn ơi, Nhật sợ đến đứng không vững, mặt thì xanh như tàu chuối, phải nhờ Phong đỡ đi, đã vậy còn bị Yến trêu

” hazz ...đã sợ độ à hồi nãy còn lớn tiếng đòi đi cho bằng được đến đi xong rồi thì lại nhờ người khác dìu, thắm quá ”

” Này sợ độ cao thì sao,thích thì vẫn cứ đi thôi ” Nhật thấy Yến đang nói xéo mình liền cự lại, còn lè lưỡi trêu lại Yến khiến tim cô đập mạnh, máu dồn lên não, mặt cô bỗng đỏ bừng như trái cà chua chín, Nhi đi kể bên thấy vậy thì lo lắng hỏi

” Yến cậu bị gì mà mặt đỏ giữ vậy ” Yến nghe cứ bảo không sao rồi đi nhanh về phía trước bỏ lại 1 người tim cũng đập mạnh không khác gì cô, khi thấy biểu hiện quá dễ thương lúc này của cô.

” Ê ai đang đứng trước cửa kia ” Nhi hỏi khi thấy một mảng màu đen ở trước cửa vì trời tối đen thấy không rõ

” Hình như là phụ nữ thì phải ” lần này Yến lên tiếng. Rồi cả 4 người đến xem ai, đột nhiên Phong và Nhật đen mặt lại ,còn Nhi và Yến thì thấy bất ngờ vì người này chính là người đã đến trường gặp Phong và xưng là mẹ.” A mẹ...vậy là bà ta là mẹ của Phong”. Cả Nhi và Yến cùng reo lên, khiến 2 người kia thêm phần bực bội

” Này vào nhà thôi, đứng đây làm gì ” Phong khó chịu nói

” Nhưng mà mẹ cậu đang...” Nhi nói

” Bà ta không phải mẹ của mình ” Phong lạnh lùng phủ nhận rồi cùng Nhật bỏ vào trong

” Phong à, Nhật à, mẹ...” Bà Nguyệt Hoa gọi với theo nhưng không được. OMG!!!!!! chuyện gì vậy nè, tại sao bà ta cũng xưng mẹ với Nhật, chẳng lẽ hai cậu ấy ra mắt ba mẹ rồi hả, vậy là mình mất hi vọng rồi sao.huhu....hazz thật là nhức cái đầu với gia đình nhà này. Hai nàng đang miên mang nghĩ thì bà Nguyệt Hoa cất tiếng

” Hai cháu là ai vậy, sao lại ở đây “. Nhi nghe liền đáp

” Dạ cháu và Yến là bạn của Phong và Nhật, tụi cháu cũng ở đây luôn ạ ”

” Ở cùng nhà sao?????”

” Dạ. hihi. Do bác là mẹ của Phong nên cháu nói luôn. Tụi cháu đến đây hồng phà hoại tình cảm của hai cậu ấy theo yêu cầu của bác trai và vì tình yêu của tụi cháu hihi ”

” Tình cảm của tụi nó ý cháu là sao ” Bà Nguyệt Hoa khó hiểu

” Dạ do hai bạn đó yêu nhau. Bộ cô không biết sao ?” Yến cứ tưởng bà biết rồi nên trả lời ngay và luôn. Bà Nguyệt Hoa thật sự shock bởi câu nói của Yến ”hai đứa nó yêu nhau sao, hai đứa con trai và thậm chí họ còn là anh em mà sao lại có thể yêu nhau, thật không thể tin được”. Như nghĩ ra gì đó, bà vội quay vào xe bỏ đi ngay sau đó khiến Nhi và Yến không khỏi ngỡ ngàng, đứng ngẩn 1 lúc, rồi cả hai cũng đi vào trong nhà, vừa bước vào đã nghe tiếng nói đáng ghét của Phong

” Tưởng hai cậu chết luôn ở ngoài đó rồi chứ ”

” Hai cậu chưa chết thì sao tụi tui chết được ” Nhi trả treo lại

” Thôi tụi mình đi ngủ đây, à hai cậu trước khi ngủ thì nhớ khoá cửa lại nha ” Phong dặn dò xong quay lưng bước đi

” Này hai cậu có còn nhớ mình là ô sin của tụi tui không vậy, ôsin thì không thể sai chủ được, lo đóng cửa lại đi ” Yến đắc ý nhại lại Phong.

” Nhưng nhà này là của tụi tui, các cậu ở ké thì cũng có trách nhiệm chứ ” Phong cố nói.

” Nhà của ô sin cũng là nhà của chủ nhân ” nói rồi cả hai lên phòng ngủ ,bỏ lại hai tên đang tức điên bên dưới nhưng không làm gì được.

” RẦM ” cửa phòng chủ tịch của công ty Thành Phong bật mở mạnh, một người phụ nữ trung niên đi vào, lớn tiếng

” Này, con ông đang yêu con trai đó, sao ông còn bình tĩnh quá vậy, sao ông không ngăn nó lại ”

” Ngăn như thế nào khi nó ép mình không thể thích con gái, còn con trai thì luôn bên cạnh giúp đỡ nó như thằng Nhật ”

” Nhưng ông cũng biết hai đứa nó là anh em mà ”

” Vậy thì sao!! tất cả cũng do bà. Vì bà mà hai đứa nó đau khổ và hận con gái cuối cùng lại khiến mình trở thành như bây giờ ” đến giờ thì ông Vũ Thành không bình tĩnh được nữa mà cũng to tiếng theo. Bà Nguyệt Hoa hoá đá khi nghe ông Vũ Thành nói, do bà sao, không ngờ mình lại gây ra những lỗi lầm đó. Lặng lẽ rơi từng giọt nước mắt mặn chát trên khuôn mặt đầy bi thương cùng với sự hối hận. Ông Vũ Thành rất

muốn ôm lấy bà vỗ về trong những lúc này nhưng hiện giờ quan hệ của hai người không như lúc trước nữa rồi, ông chỉ biết đứng im lặng rồi nhìn bà mà thôi.

Đọc tiếp Chuyện tình hai chàng trai – Chương 16

16. Chương 16

Hè đến, lễ tổng kết cũng qua đi được hai tuần. Hôm nay là một ngày đẹp trời, chim hót líu lo, trời trong, từng mảng mây xanh bồng bềnh trôi.

Hai thân người đang nằm quần chăn ấm, để mặc cho hai kẻ đang loay hoay dưới nhà.

” Nhi ơi, cháo cần nêm những gì vậy ”

” Mình không biết nữa, bạn cứ nêm hết gia vị vào đi ”

” Nêm như vậy liệu có sao không ”

” Chắc không sao ”

Lâu lâu, Yến lại hỏi Nhi những câu đại loại như vậy, hai người đang chạy lòng vòng dưới bếp lo tất mọi việc, vì hôm nay ôsin của họ đã bị ốm.

Khác hẳn với không khí căng thẳng nơi Nhi và Yến, trên lầu có hai kẻ đang cười hí hửng, vui vẻ ngồi coi hoạt hình, chơi game, xếp máy bay,...lâu lâu lại ngó xuống lầu quan sát tình hình.

” Phong cậu thấy mình giả bệnh như vậy có quá lắm không, mình thấy họ rất lo lắng ” Nhật hỏi, lòng có chút hối lỗi

” Chỉ giả bệnh vài ngày thôi mà , cho họ phục vụ lại tội mình vài ngày thôi.”

Thấy Phong nói cũng có lí, từ khi Yến và Nhi dọn đến nhà Phong thì cuộc sống của họ như không còn tự do. Hằng ngày phục vụ cho hai cô chủ khó chịu, luôn bị ăn hiếp, vì chịu không nổi sự áp bức, tầng lớp ôsin như hai người phải nổi dậy đòi lại tự do, sẽ giả bệnh trong vài ngày để trả thù. Nghĩ đến những ngày khổ ải vừa qua, Nhật không còn bức rức nữa, ánh mắt hiện lên tia quyết tâm đòi lại quyền bình đẳng của ôsin.

” Cậu nói đúng, phải cho họ biết hầu hạ người khác khổ đến mức nào ” Nhật nhìn sang Phong nói

” Đúng chúng ta phải cố lên, hãy vùng dậy hồi những ôsin ” Phong cũng hưởng ứng

Cốc...cốc...cách, mở cửa Nhi và Yến bước vào, trên tay là hai tô cháo còn bốc khói, đặt nó xuống bàn, Nhi hỏi

” hai cậu khoẻ chưa ”

” Nhìn hai cậu đỏ nhiều mồ hôi lắm, hay mình gọi bác sĩ nha “ Yến vừa vào thì thấy Phong và Nhật đổ nhiều mồ hôi lo lắng hỏi, song định lấy điện thoại lên gọi bác sĩ thì bị Phong ngăn lại

” Yến đừng gọi bác sĩ ”

” Đúng vậy, chỉ là cảm thường thôi, không cần phải gọi bác sĩ đâu ” Nhật cũng hòa theo. Tại các cậu vào gấp quá nên mình mới đổ nhiều mồ hôi thôi chứ bệnh gì. Nhật chỉ dám nghĩ thầm.

” Tổ thấy hai cậu có gì đó đang giấu thì phải ” Yến nói ánh mắt nghi ngờ gieo vào Phong và Nhật. Chết rồi Yến phát hiện rồi. Mồ hôi mẹ, mồ hôi con nó cứ đua nhau mà chảy, mặt Phong và Nhật giờ đây tái mét, lo lắng vì sợ Yến và Nhi biết hai người chỉ là giả bệnh

“ Có phải...” Đột nhiên Nhi reo lên, mắt nhìn chăm chăm vào hai tên đang đứng ngồi không yên kia. Thôi chết rồi, đợt này là tiêu thiệt rồi, huhu ông trời ơi xin hãy vớt những linh hồn tốt bụng như con, con chưa muốn bị hai tên tiểu yêu này hành hạ đâu.

” Hai cậu sợ bị tiêm chứ gì haha ” Phong và Nhật nghe Nhi nói xong thở phào nhẹ nhõm, may quá chưa chết.

” Ồ...đúng rồi tụi mình sợ tiêm lắm nên đừng gọi bác sĩ nha....” . Lấy đại cái lí do này cũng được. Hai người nghĩ thầm

” Hihi con trai gì nhác thấy sợ... À ăn cháo đi cho bớt bệnh, lát nữa hai đứa mình đi mua thuốc cho.” Nói rồi , Nhi đưa cho Phong và Nhật hai tô cháo hành mà hai người nấu lúc nãy.

” Nhìn hấp dẫn thiệt ” cả hai nhìn hai tô cháo đồng thanh

Nhưng sao thế này, chỉ mới ăn muốn thứ nhất thì không thể tiếp tục được nữa rồi, mùi vị thật kinh khủng, đây có phải là cháo dành cho người bệnh không vậy, hic...

” Sao sao...thấy thế nào ” Nhi và Yến háo hức chờ đợi nhận xét từ Phong và Nhật

Hai hàng nước mắt hai chàng tự nhiên rơi

” Không phải ngon đến cảm động luôn chứ, tụi tui biết tụi tui nấu ngon mà... ” chưa nói xong mà Yến đã thấy Phong và Nhật phóng gấp vào WC, tiếp đó là những tiếng oẹ oẹ phát ra. Nhật và Phong rơi nước mắt không phải vì cảm động mà hai người chỉ muốn được tống cái thứ từ miệng mình ra thôi, cay kinh khủng, mặc kệ Yến đang thao thao bất tuyệt, Phong và Nhật phóng thẳng vào WC nôn thốc nôn tháo. Thấy hành động bất thường đó, Yến và Nhi nhìn nhau và quyết định ăn thử, kết quả là....TỤI TUI CŨNG MUỐN ” OỆ ”

Nửa tiếng đồng hồ nôn hết tất cả mọi thứ, giờ đây bốn cái bao tử trống rỗng và đang biểu tình dữ dội.

” Không ngờ cháo lại thành ra như vậy, cũng tại cậu bảo nếm tất cả gia vị nên nó mới ra thế này ” Yến nhìn Nhi trách móc

” Này mình cũng đâu biết nấu, cậu hỏi thì mình trả lời đại, tưởng bỏ hết thì sẽ ngon...ai ngờ...” Nhi nói lại. Nhìn sáng hai tên đang quần xắn kín mít, Nhi hời hợt nói

” Thôi để tụi tui ra ngoài mua đồ ăn, sẵn mua thuốc cho hai cậu ”

Sáng sớm chưa ăn gì mà đã bị bắt nôn hết tất cả, giờ đây Phong và Nhật như muốn bệnh thiệt luôn, cái bụng trống không cồn cào, nghe Nhi nói cả hai gật đầu liên tục.

” Ừm hai cậu đi mua đi ” giọng ỉu xìu Phong nói

” Tụi tui đi nha ” Nói rồi cùng Yến ra ngoài

Lát sau, Phong chạy ra phía cửa nhòm nhòm, ngó ngó gì đó, tiếng Nhật đằng sau vang lên

” Họ đi chưa ?”

” Hihi đi rồi, bỏ ra được rồi ”

Hai cái chăn đang quấn được hai người vứt không thương tiếc, vì muốn cho giống người bệnh nên hai người đắp lên mình cái chăn thật dày, cho ra thật nhiều mồ hôi, càng nhiều mồ hôi thì bệnh càng nặng, Nhi và Yến sẽ tin hơn, nghĩ là làm phong nói cho Nhật nghe và bắt đầu thực hiện kế hoạch, kết quả mồ hôi ra rất nhiều như ý muốn nhưng... cũng rất rất nóng, chỉ muốn Nhi ,Yến rời đi nhanh chóng để vứt cái thứ nóng khủng khiếp ra khỏi mình. Vừa bỏ chăn ra là Phong reo lên

” Aaa...thoải mái quá, giả bệnh khổ ghê ”

” Tại cậu bày ra trò này chứ đâu ” Nhật nhìn Phong trách móc

” Hi hi ” Phong gãi đầu cười trừ, lòng thầm hứa không làm cái việc ngu ngốc này lần hai

” Họ ra ngoài rồi, hành động đi ” một giọng nói nham hiểm vang lên nơi góc tối.

17. Chương 17

10p...20p...rồi 30p trôi qua...mà Yến và Nhi vẫn chưa đem đồ ăn về. Phong và Nhật chỉ biết ngồi tại chỗ đợi và đợi, 4 con mắt luôn hướng về phía cánh cổng xanh màu biển chờ bóng dáng ai kia, bao tử thì liên tục biểu tình. Phong ,Nhật mặt nhăn mày nhíu, khổ sở, đầu phải hai người không muốn cung cấp đồ ăn cho bao tử đâu mà do hai kẻ kia không biết đi đâu giờ này vẫn chưa về, hại hai người bị cái bao tử hành suốt. Chợt, một bóng người chạy vào, Nhật trông vui mừng vội reo lên

” Aaa...Phong ơi được cứu rồi, họ về rồi “. Phong nghe nói nhanh chóng đứng dậy nhìn theo hướng của Nhật, 2 con mắt lấp lánh mong đồ ăn về, nhưng...con mắt sáng khi nãy của hai người giờ đang từ từ tối sầm lại, môi Phong giật giật nhìn sang Nhật mặt cũng đang đen lại, run run chỉ về phía người phụ nữ trước mặt , nói ” Họ đâu hả thằng quý kia ” . Hai tay Nhật dụi dụi mắt để nhìn kĩ hơn, ôi..Yến và Nhi đâu không thấy mà chỉ thấy một người phụ nữ trạc 40, ái ngại đánh mắt nhìn sang Phong cầu hòa, đôi mắt nâu màu hổ phách như muốn nói tha lỗi ỉnh, do đói quá nên nhầm, hihi,... thấy Nhật như vậy Phong cũng không muốn trách làm gì, cũng do hoàn cảnh đưa đẩy mà ra thôi, như nhớ ra điều gì Phong đưa mắt nhìn lại người phụ nữ mới vừa vào nhà lần nữa, đầu đặt ra câu câu hỏi ” ai đây ??” , thấy quen quen nhưng không nhớ được, nhìn sang Nhật xem sao thì nhận được cái nhún vai không biết từ cậu, Đột nhiên người phụ nữ kia lên tiếng, giọng có gì đó gấp rút lắm

” hai cậu kia...bạn của hai cậu bị người xấu bắt rồi ”

” CÁI GÌ “. Cả Phong lẫn Nhật đều đồng thanh hét lên

” Nhanh nhanh đi cứu hai người họ đi, đây là bảng số xe của họ, họ chạy về phía tây thành phố “ , hai cậu hơi khó hiểu với người phụ nữ này, tại sao bà ta lại biết hai cậu chứ còn biết cả Yến, Nhi nữa, chưa từng gặp bà ấy ở khu vực này bao giờ, mà thôi bỏ qua hết cứu Yến và Nhi quan trọng hơn, sực tỉnh để nói lời cảm ơn với người phụ nữ lạ mặt thì mới hay bà đã đi từ lúc nào. Không còn thời gian để nghĩ nhiều nữa, cả hai phóng thẳng vào gara lấy xe của Phong đuổi theo người bắt cóc Yến và Nhi, mặc dù chả biết phải làm sao ngoài manh mối duy nhất là đi thẳng về hướng tây.

” Nhi ơi, Nhi “ , Yến cố gắng kêu Nhi đang còn bất tỉnh . mắt nhìn xung quanh thì đột nhiên la lên ” aaaa... chuyện gì vậy nè, đây là đâu “ , cô hốt hoảng nhìn ngắc cấn phòng tối om, không thể thấy gì ngoài cái màu đen chủ đạo, đầu đó còn có cả tiếng chuột kêu, vội vả lục lại trí nhớ của mình, cô đang cùng Nhi đi mua đồ ăn cho hai tên kia thì đột nhiên bị một vật gì đó đập vào đầu, ngất xỉu...khi tỉnh lại thì đã ở nơi kinh khủng như thế này . Huhu... chuyện gì xảy ra vậy nè, có ai cứu tui với, đang kêu cứu thì bên ngoài có tiếng vọng vào ” này ồn quá đấy. im giùm đi “ , nghe giọng là một người đang ông hình như đang rất khó chịu thì phải. Nhi bên cạnh cũng đã tỉnh, cũng như Yến hồi nãy,Nhi ngơ ngác quan sát xung quanh nhưng cũng không thấy gì ngoài cái màu đen kịt, hoảng hốt tìm Yến ” Yến ơi, cậu đâu rồi ” ...

” Minh đây, cậu tỉnh rồi hả “.

” Cậu ở đâu ”

” Bên cạnh cậu nè ”

” Đây là đâu vậy ” giọng run run hỏi Yến

” Minh cũng không biết nữa, tỉnh dậy thì chúng ta đã ở đây rồi, chắc là bắt cóc , bên ngoài có người canh giữ nữa “.

Cái gì bắt cóc ư, mình bị bắt cóc sao. Nhi nghe như tiếng sét bên tai, theo như cô biết thì những người bị bắt cóc sẽ bị bán sang Trung Quốc, Lào,... bắt làm nô lệ, không cô còn ba mẹ đang bên Anh, còn tên ô sin

ở nhà, còn muốn tự do yêu đời mà, mình không muốn bị bắt cóc đâu huhu.

Cạch....

Có tiếng mở cửa, Nhi ngừng khóc nhìn ra phía phát ra tiếng. Cửa mở, ánh sáng mặt trời chiếu vào, hai người còn chưa thể thích nghi với ánh sáng đột ngột như vậy liền đưa tay che mắt lại

” Tỉnh rồi à ”

Tiếng của đứa con gái vang lên, một giọng nói rất quen và cũng khiến Nhi và Yến nhớ lại câu nói cuối cùng của người đó, không thể quên được, giờ hai người đã hiểu lí do bị bắt cóc và ai là người chủ mưu. Như đã thích nghi được với ánh sáng, cả Nhi và Yến từ từ hạ tay xuống, trước mặt họ là một người con gái tóc xõa ngang vai, quần bò ôm sát chân, áo đen xẻ một bên vai, khuôn mặt là sự uất hận tột độ dành cho hai người, ma mị và gian xảo của loài cáo, đằng sau cô ta là hai người đang ông to con, mặt hầm hầm sát khí, bặm trợn, đang đứng khoanh tay nhìn hai người, hai con mắt hiện lên vẻ thèm khát khiến Nhi, Yến rợn cả tóc gáy .

” Tại sao bắt chúng tôi đến đây ” . Tuy đã hiểu lí do bị bắt nhưng Yến vẫn muốn hỏi cho ra lẽ

” hahaha...tôi tưởng hai người biết rồi chứ...chắc, làm tôi tưởng hai cô thông minh ” Tâm Như mỉa mai (ai không nhớ nhân vật này thì vào lại chương 11 nha) tiếp theo là một tràng cười man rợ của hai kẻ đứng sau Tâm Như. ” Tôi bắt hai cô đến đây là để trả thù, hai người đã làm tôi không thể đến trường, bây giờ tôi sẽ làm các người không thể gặp người thân, hahaha ” Tâm Như cười điên dại như một kẻ mới xuất viện tâm thần.

” Điên rồi ” vừa nói xong Yến bị Như tát mạnh vào má khiến đầu cô đập mạnh vào tường đau như búa bổ, máu từ từ chảy xuống, Nhi thấy bạn mình bị đánh thì bất bình la lên

” Cậu ấy nói có gì sai mà cô đánh hử, những kẻ điên mới làm những việc như thế này, bắt cóc tui tôi để trả thù à, giỏi thì giết luôn đi ” nói xong thì Nhi mới nhận ra mình bị lừa, trời ơi cái miệng hại cái thân mà kêu cô ta giết lỡ ả giết thiệt thì sao, mình còn ba mẹ già mà huhu, Nhi khóc ròng trong lòng, lỡ nói rồi thì không thể rút lại được thôi đành chịu vậy, nuốt nước mắt vào trong Nhi nghênh mặt lên thách thức Tâm Như.

” Tôi sẽ không giết cô đâu yên tâm “, khuôn mặt cô ta giống như một con quỷ vậy, thật đáng sợ, Nhi và Yến trông thấy nuốt nước bọt ực ực sợ hãi.

Nói rồi Tâm Như ra ngoài, ra lệnh cho hai kẻ theo sau nhốt hai người họ lại tiếp tục canh cửa chờ cô ta về .

Độc tiếp Chuyện tình hai chàng trai – Chương 18

18. Chương 18

Phong và Nhật cứ đi về hướng tây tìm thêm manh mối về kẻ đã bắt Yến, Nhi, nhưng dường như sự tìm kiếm đó đang ngày trở nên vô vọng khi mà thời gian đã trôi qua mấy tiếng đồng hồ nhưng họ vẫn chưa có bất kì manh mối gì hết, trời cũng đã bắt đầu sẫm tối. Chiếc xe chở Phong và Nhật đột nhiên đi chậm lại và dừng hẳn. Lại chuyện quái gì xảy ra nữa đây, Nhật nhìn sang Phong tìm câu trả lời, lòng không giấu được vẻ bức bối

” Chuyện gì vậy Phong ”

Phong cũng không biết trả lời Nhật thế nào cho phải vì chính Phong cũng không biết nguyên nhân tại sao xe đột ngột dừng như vậy, quan sát xe một hồi, rốt cuộc Phong cũng đã tìm ra cái nguyên nhân chết người đó, đưa mắt sang Nhật giọng áy náy

” Xe hết xăng rồi Nhật à ”

“Cái gì chứ, trong hoàn cảnh này mà nó lại hết xăng hả trời, thật là xui xẻo mà”. Bực bội, Nhật mở cửa bước xuống xe cho hạ hỏa, Phong cũng xuống theo. Họ không khỏi gạc nhiên khi nhìn thấy quang cảnh

xung quanh, chỉ toàn cây với cây, không có một bóng người, từ sáng giờ mãi đi nên họ cũng không quan sát mình đã đi đến đâu, giờ trông thấy nên không tránh khỏi ngạc nhiên Họ tự hỏi sáng nay không biết bước chân gì xuống giường mà xui dữ vậy. Máu nóng không hạ mà còn tăng thêm, nhìn chiếc xe đen bóng mà tức mình Nhật đá cho nó một cái, khổ nỗi đá xong là Nhật ôm luôn giò nhảy tung tung, mặt nhẵn lại như khi ăn ớt. Phong nhìn thấy cảnh mà bật cười khanh khách khiến Nhật phải dùng con mắt giết người nhìn Phong, nói ” cười cái gì mà cười “. Phong thấy vậy nén cười, đánh mắt nhìn kĩ lại khắp nơi xem có manh mối gì không. Mắt Phong chợt đánh lại đi về phía có dấu bánh xe còn rất mới, lòng thấy nghi ngờ nên gọi Nhật mặt mũi đầy sát khí đến xem. Sau một hồi quan sát cả hai kết luận đây là bánh xe bắt cóc Nhi và Yến, tuy không chắc cho lắm nhưng đây là manh mối duy nhất mà từ sáng đến giờ họ thấy, quyết định đi theo dấu bánh xe này. Đang định lên xe đi theo thì...phải làm sao khi xe hết xăng. Không còn cách nào khác cả hai đành phải đi căng hải vậy....

” Yến cậu có bị sao không ” Nhi lo lắng hỏi han Yến vì khi nãy thấy đầu Yến chảy máu.

” ừm, mình không sao ” Yến không muốn Nhi lo lắng nên lên tiếng trấn an dù hiện tại đầu cô rất đau

Nhi nghe Yến nói vậy cũng bớt đi một phần lo lắng. Cô không ngờ Tâm Như lại cho người bắt cóc mình để trả thù, cứ tưởng lúc trước cô ta bỏ đi sẽ không dám quay trở lại, ngờ đâu giờ đây lại bị cô ta bắt như vậy rõ không cam.

” Yến tại mình mà cậu cũng bị bắt, thật xin lỗi ” Nhi áy náy vô cùng khi người gây hận cho Tâm Như là mình mà lại lỗi Yến vào theo, cô cảm thấy mình có lỗi rất nhiều

” Cậu nói gì vậy, đâu phải lỗi tại cậu, do mình làm cô ta không đến trường nên hôm nay mới bị bắt thôi, đừng tự trách mình như vậy ”

Tuy Yến nói như vậy nhưng Nhi vẫn không khỏi áy náy, nguồn gốc mọi chuyện là do cô mà ra. Trong đầu cô giờ đây là hình ảnh của Phong, cô mong Phong sẽ đến cứu mình và Yến ra, tâm thì mong như vậy nhưng lí trí lại không muốn Phong đến đây vì sợ Phong bị thương cô sẽ rất đau lòng. Nhưng người tính nào bằng trời tính, Phong và Nhật đã mò được tới nơi hai người bị bắt đang thụt thò ở ngoài quan sát.

” Phong chắc Yến và Nhi bị bắt ở đây rồi ” Nhật trong bụi cây ngó đầu ra quan sát ngôi nhà gỗ nhỏ trước mặt, bên ngoài có hai tên đang canh giữ

Ông trời quả không phụ lòng người, không uổng công hai người cuốc bộ đến được nơi bắt Nhi và Yến. Nhưng phải làm sao để vào trong đây, nhìn hai tên trước cửa to con như vậy họ biết là xoi không được rồi. Suy nghĩ hồi lâu cả hai cũng nghĩ ra cách, tuy nhiên cách này không được khả quan cho lắm, đành liều một phen vậy. Hai người cầm một nhánh cây to nhất ở dưới đất lên bắt đầu hành động. Phong nhặt cục đá ném về phía tên canh cửa bên trái. Tên đó thấy có vật lạ nên định cúi xuống nhặt thì ” Bốp ” cú đánh của Nhật làm hắn ngay lập tức bất tỉnh nhân sự. Tên kế bên thấy vậy định chạy đến đánh Nhật một trận thì nghe Nhật lên tiếng ” Đứng sau quay “,cái mặt ngu ngu không hiểu nhưng vẫn nghe lời Nhật tên đó quay ra sau xem chuyện gì thì lại ” bốp ” gục luôn tại chỗ, kẻ làm ra chuyện này không ai khác ngoài Phong, cả hai giờ ngón cái lên tán thưởng lẫn nhau. Có thể nói hai tên canh cửa này thuộc dạng đầu to mà óc nhỏ hơn trái nho.

Không ngờ kế hoạch thành công mỹ mãn như vậy, cả hai hí hửng đẩy cửa vào trong. Hiện tại trời cũng đã tối, nên ánh sáng mặt trăng cũng không làm Nhi và Yến bên trong không quá chói, đưa mắt xem người ngoài cửa ,cả hai không khỏi kinh ngạc khi đó là Phong và Nhật, hai tên ô sin của họ chứ không phải là Tâm Như. Cả hai vui mừng khôn siết nhìn hai tên mà mình mong chờ đang đi vào.

Không ai biết hiện giờ lòng Phong và Nhật đang rất rộn ràng, vui mừng nhảy múa bên trong mà không biết lí do gì, tìm được cô chủ làm họ vui chẳng ? Cả hai như trút được cái gánh nặng từ sáng đến giờ, thở phào nhẹ nhõm khi thấy hai người ” bạn ” vẫn không sao, nhanh chóng dẹp sự vui mừng sang một bên, hai người kéo họ đi nhanh để còn chạy khỏi đây tránh hai tên kia tỉnh dậy sẽ rất phiền phức.

” Định trốn sao ” giọng nói của một đứa con gái vang lên, đứng trước mặt 4 người không ai khác là Tâm Như. Hèn là trở về sớm không là mất người rồi

” Chính cô đã bắt họ ” Phong nói như hét, giọng chứa đầy sự căm phẫn.

Tâm Như nhết mép, cười lạnh ” a...hai người cũng đến đây sao, theo tôi nhớ hai người yêu nhau thì phải . Sao không ở nhà hưởng hạnh phúc đi đến đây làm gì, muốn chết chung luôn hả “, giọng nói đầy sự mỉa mai, châm chọc nhìn Phong và Nhật.

Phong nghe cô ta nói mà máu nóng nổi lên, định xông vào cho cô ta một trận nhưng bị ba người còn lại cản.

Nhật bình tĩnh lên giọng ” Cậu hà tất gì phải đánh cô ta cho bản tay, mau đưa họ thoát khỏi đây đi ”

” Hừ... định đi à không dễ như vậy được. Tôi đã định không giết người nhưng không biết làm sao tôi lại rất hứng thú với món đồ này ” tay Tâm Như đưa ra một khẩu súng , nói tiếp ” tôi muốn thử nó như thế nào ”

Nhi hoảng sợ hét lên ” Cô điên à đó là súng không phải đồ chơi đâu ”

” ừ tôi điên rồi vì vậy hôm nay các người phải chết ” Như ghen tỵ với họ Như vốn bắt họ tới đây chỉ để trả thù không có ý định giết người. Nhưng thấy cảnh Phong, Nhật tới cứu hai người đó, Như thấy rất ghét, vả lại giờ Phong và Nhật cũng đã biết ai bắt cóc Nhi, Yến nếu thả họ ra chắc gì họ tha cho cô mà không đi báo công an, chỉ có cách là giết hết thôi. Giết xong cô sẽ cao bay xa chạy không để ai biết, một kế hoạch hoàn hảo. Đột nhiên Như bật cười thất man rợ khiến bốn người kia cảm thấy sợ hãi con người này, thật độc ác. Đưa súng lên cao, người đầu tiên sẽ là Nhật, cài chốt cũng là hoàn thành. giờ chỉ còn việc bóp cò nữa là xong.

” Này cô bình tĩnh lại đi ” Yến cố thuyết phục Như, cô không muốn Nhật chết, Nhật còn chưa chấp nhận cô làm bạn gái thì không thể chết được. Nhìn súng trên tay Như hướng về Nhật mà tim cô đau nhói.

Như mặc kệ Yến, tay cô vẫn từ từ bóp cò và rồi ” bùm”.

Đọc tiếp Chuyện tình hai chàng trai – Chương 19

19. Chương 19

Tiếng súng vang lên xé tan không gian yên tĩnh trong màn đêm. Một thân ảnh ngã xuống trước mặt bao con mắt. Yến không còn đứng vững nữa mà ngồi bệt xuống nền đất lạnh, nước mắt lạnh lẽ rơi cho người vừa ngã xuống.

” Yến sao cậu khóc vậy ” giọng nói trầm ấm của ai đó vang lên.

Giọng nói này thật quen nhưng Nhật chết rồi sao nói được nữa, ngược mắt lên nhìn tên mới cất giọng. Hai đồng tử mở to hết sức có thể, đó là Nhật, Nhật chưa chết. Yến vui mừng đứng dậy ôm lấy Nhật khóc rống lên

Nhật bị Yến ôm thì bất ngờ, mặt tự nhiên đỏ lên, tim đập thình thịch, không biết tại sao nhưng Nhật cảm thấy rất hạnh phúc khi được Yến ôm, bên cạnh Phong chưa hề có những cảm giác này, với Phong Nhật chỉ thấy ở đó là sự bình yên che chở, thật khó hiểu.

Ôm Nhật một hồi lâu Yến mới nhớ ra, vội bỏ Nhật ra mặt đỏ lên vì xấu hổ. Nhưng sao Nhật bị bắn mà vẫn chưa chết, rõ ràng là Tâm Như bắn Nhật mà, chẳng lẽ Nhật mình đồng da sắt hả ta? Nghĩ chi cho đau đầu, hỏi Nhật là chắc nhất

” Nhật sao cậu còn sống vậy ”

” Chẳng lẽ cậu muốn mình chết lắm hả ” Nhật bị Yến bỏ đột ngột cảm thấy hụt hẫng vô cùng đâm ra giận dỗi, cậu trả lời cô bằng ngữ khí lạnh lùng nhất có thể

Nhi, Phong có cả Như rất bất ngờ khi Nhật vẫn còn sống và còn đang đứng cãi nhau với Yến mà quên luôn hoàn cảnh hiện giờ. Chuyện gì xảy ra đây trời, bị súng bắn mà không chết. Đang mãi suy nghĩ lí do thì nghe tiếng Nhi thất thanh

” aaa...máu...” Nhi hét toáng lên khi có máu dưới chân cô.

” Là bà ta” Phong nghe Nhi hét thì nhìn xem chuyện gì thì trông thấy người phụ nữ nằm dưới đất, cậu vội chạy lại đỡ bà lên. Nhật thấy vậy cũng chạy đến, bất ngờ khi thấy bà Nguyệt Hoa nằm đó còn chảy rất nhiều máu nữa Chẳng lẽ....

Giờ họ đã biết tại sao Nhật bị bắn mà không hề bị sao là do bà Nguyệt Hoa đã đỡ cho Nhật phát đạn đó. Máu vùng bụng bà không ngừng chảy, rất nhiều. Nhật chậm chậm đi đến bên bà, nước mắt đột ngột rơi, là cậu hận bà mà, tại sao cậu khóc chứ, nhanh tay lau đi những giọt nước mắt đó, nhưng nó thật không biết nghe lời mà vì cậu càng lâu đi thì nó càng chảy.

Bà Nguyệt Hoa từ từ mở mắt, nụ cười yếu ớt nở trên đôi môi dần trắng bệch, bà rất vui vì người lãnh đạn chính là bà mà không phải Nhật, bà vui vì bà đã đến kịp lúc để kịp che chở cho Nhật, bà vui vì trước lúc chết bà có thể nhìn thấy được hai người con trai mà bà đã vô tình làm đau nó. Đối với bà cái chết như vậy thật hạnh phúc biết bao, đưa tay run run chạm vào mặt Phong và Nhật lau đi những giọt nước mắt chợt rơi nơi khóe mắt. Đây là lần đầu tiên bà chạm vào Nhật, đứa con bà vô tình bỏ rơi năm xưa. Bà cất giọng đứt quãng ” Phong...Nhật... mẹ...mẹ xi..xin lỗi..hai ...co...con, mẹ đã khô...không...làm tròn bổn phận cu...của một ngư...người mẹ..mẹ, mẹ ra...rất vui v...vì trước...khi...chết..co..có thể nhìn thấy...thấy ha...hai con, cuối...cùng mẹ...mẹ chỉ mong ha...hai con tha thu..thứ ẹ ” ánh mắt yêu thương bà nhìn Phong và Nhật. Trong phút chốc cả Phong và Nhật đều tha lỗi hết cho bà, giờ đây chỉ muốn bà sống, mọi lỗi lầm trước kia họ đều bỏ qua hết, Nhật nói trong trong tiếng nức ” tại sao bà lại đỡ cho tôi, tôi không cần bà đỡ, bà mau khỏe lại đi, tôi sẽ không tha thứ cho bà nếu bà không khỏe lại, bà biết chưa hả ” Phong nãy giờ im lặng cũng lên tiếng ” Nhật nói đúng bà mà không cố gắng để chúng tôi đưa đi bệnh viện thì tôi sẽ không tha thứ cho bà đâu ”

Bà chỉ cười trong hạnh phúc rồi từ từ nhắm mắt lại, đôi tay đã rơi tự do xuống đất. Phong và Nhật hoảng hốt nhìn bà từ từ ra đi mãi mãi, cả hai không hẹn mà cùng kêu lên ” MẸ ” tiếng kêu của họ như ai oán vang trong đêm đen.

Nhi và Yến chứng kiến cảnh đó mà không cầm nổi nước mắt tuông rơi. Nhật và Phong thật đáng thương

Nãy giờ mãi lo cho bà Nguyệt Hoa mà không ai để ý Tâm Như đã ra ngoài từ lúc nào, hai tên to con canh cửa cũng đã tỉnh. Họ đang đóng cửa nhốt lại Như lệnh hai tên kia nhanh đốt ngôi nhà đó rồi chạy. Khói từ từ bốc lên rồi len vào ngôi nhà. Đến giờ họ mới phát hiện là mình bị nhốt, bên ngoài có khói bốc lên rất nhiều

” Không hay rồi ” Nhật la lên rồi chạy ra phía cửa, quả thật như cậu nghĩ 4 người đã bị nhốt và họ đã đốt căn nhà này, giờ thì không thể chạy chỉ chờ chết thôi, mong là có ai đến cứu. Đã 15 phút trôi qua, căn nhà đang cháy dần, khói ngày càng nhiều, Nhi và Yến ho liên tục vì khói độc, và không chịu nổi nữa nên cả hai ngất xỉu

Nhìn Nhi và Yến ngã xuống lòng Phong ,Nhật đột nhiên đau nhói, lo lắng chạy đến bên hai người xem sao, cảm giác yêu thương lo lắng, muốn che chở cho hai người con gái đó xuất hiện. Giờ họ đã hiểu lòng mình, người họ yêu là Nhi là Yến, suốt thời gian qua đó chỉ là sự ngộ nhận của hai người. Họ mong mau thoát khỏi đây, mong hai cô tỉnh dậy để biết tình cảm của hai người.

Đầu óc hai người cùng bắt đầu choáng váng vì hít không ít khói. Trước khi mất dần đi ý thức họ kịp nhận ra có người đến rồi cả hai ngất hẳn.

” Đây là đâu ” Phong từ từ mở đôi mắt nặng trĩu ra, trước mắt cậu là một căn phòng trắng toát, mùi thuốc sát trùng lan khắp phòng, trên người là bộ đồ bệnh nhân. Như nhớ ra chuyện gì cậu vội chạy ra khỏi phòng tìm kiếm ai đó

” Nhi và Yến đang ở phòng sát bên chúng ta ” tiếng của Nhật đằng sau Phong, Phong nhìn Nhật thật giống

mình cũng mặt đỏ bệnh nhân nhưng sao lại ở ngoài đây ?. Đang suy nghĩ thì tiếng Nhật cất lên lần nữa ” giờ vào thăm hai cậu ấy thôi “. Nhật nói làm Phong mới nhớ ra nguyên nhân mình ở đây làm gì, Phong từ nhẹ rồi cùng Nhật vào trong. Bỗng, có tiếng gọi của một người phụ nữ đằng sau ” hai cậu xin đợi chút ”

Cả hai quay lại xem ai thì khá là ngạc nhiên khi đó là phụ nữ báo tin hôm trước, sao bà ta lại đến đây ? Nhận thấy khuất mắt của cả hai, người phụ nữ đó cười nhẹ nói ” Tôi là Hương Tràm, là giúp việc của bà Nguyệt Hoa, tôi đến đây để đưa cho hai cậu cái này ” nói rồi bà đưa cho hai người một tờ giấy, bà tiếp tục nói ” tôi được giao nhiệm vụ là theo dõi hoạt động của hai cậu, vậy nên mới tình cờ biết được hai cô bé ở chung nhà hai cậu gặp nạn ” . Theo dõi họ sao, mắc gì phải làm vậy, mặt Phong và Nhật dần đen lại, thấy điều đó bà Hương Tràm vội nói ” các cậu đừng nghĩ bậy nha, do bao lần đến nhà mà không gặp hai cậu nên bà mới cho tôi theo dõi hai cậu, cũng chỉ muốn biết hai cậu có sống tốt hay không thôi ”

” Vậy việc bà ấy đến căn nhà đó là bà nói à ”

” Vâng, vì bà đã dặn bất cứ chuyện gì cũng phải báo cho bà biết, khi nghe tin bà đã lập tức chạy đi tìm và không ngờ rằng bà đã...” nói đến đây nước mắt bà trào ra tiếc thương cho bà Nguyệt Hoa.

” Thôi được rồi, cảm ơn bà ” nói rồi Phong cùng Nhật tiếp tục vào phòng Nhi và Yến, đang mở cửa thì câu nói cuối cùng của bà Hương Tràm vang lên ” Bà Nguyệt Hoa đã được chôn cất tại nghĩa trang Linh Sơn ” nói rồi bà bỏ đi trên hành lang vắng lặng. Phong và Nhật đứng lặng một lúc lâu rồi cũng vào trong.

Đọc tiếp Chuyện tình hai chàng trai – Chương 20 (end)

20. Chương 20 (end)

Nhật và Phong bước vào, trước mặt họ là hai người con gái họ yêu. Lặng lẽ đi đến bên giường hai người, nhẹ nhàng cầm bàn tay trắng trẻo của họ lên, đúng là số trời, tại sao khi họ nhận ra được tình cảm của mình thì cũng là lúc người họ yêu sẽ vụt mất khỏi tay họ. Khi nhìn thấy Yến và Nhi lần lượt ngã xuống, Phong và Nhật đã rất sợ, sợ rằng hai người sẽ mất đi họ, tự trách bản thân tại sao bây giờ mới nhận ra tình cảm của mình quá muộn, đã làm cho Nhi và Yến cực khổ chờ đợi, thật đáng trách. Giờ đây cả hai chỉ mong cho hai kẻ nằm trên giường kia mau mau tỉnh lại để hai người có thể bày tỏ tình cảm của mình và bù đắp cho hai cô bao lâu qua.

Chợt, hai bàn tay đó khẽ cử động, đôi mắt xinh đẹp dần mở ra rồi chợt nheo lại do chưa thích nghi được với ánh sáng, sau khi đã thích ứng được rồi, Nhi và Yến mới bắt đầu quan sát xung quanh. không gian chỉ toàn là màu trắng, cả hai cứ ngỡ mình đã lên thiên đường. Đột nhiên, tiếng la của ai đó vang lên, nghe giọng thật vui mừng, tìm kiếm âm thanh phát ra từ đâu, đập vào mắt họ là hai khuôn mặt vui mừng của Phong và Nhật, trong đó còn có cả sự hạnh phúc. Đột ngột, Phong ôm chầm lấy Nhi, giọng mừng rỡ nói

” cậu tỉnh rồi, mình thật rất lo cho cậu ”

Nhận thấy sự quan tâm, lo lắng của Phong dành mình, mặt Nhi phờ phợt như bắt được vàng nhưng lại nhanh chóng đen lại khi nghĩ đó chỉ là sự quan tâm của bạn bè, nhẹ đẩy Phong ra

” cảm ơn cậu đã lo lắng mình “.

Bị đẩy ra tuy hơi hực hẫng nhưng Phong vẫn giữ nụ cười trên môi hỏi han Nhi

” cậu uống nước không ”

Nhi chưa kịp trả lời thì Phong đã chạy đi lấy nước, đến giờ Nhi và Yến mới để ý đến bộ quần áo trên người mình, còn có cả Phong và Nhật, đưa mắt nhìn Nhật kiếm cậu trả lời. Nhận thấy câu hỏi từ hai người, Nhật từ tốn nói

” Hôm qua vì hít nhiều khói nên chúng ta bị ngứa mũi, được cảnh sát đưa vào đây ”

” Vậy Tâm Như...”

” Cô ta bị bắt rồi, cảnh sát đang điều tra lại ”

Biết Yến muốn hỏi gì nên Nhật trả lời luôn. Thật ra Nhật cũng mới biết tin sáng nay nhờ vào thư kí của ba Phong. Sáng, khi Nhật tỉnh dậy thì thấy thư kí Trung đi vào, nhìn căn phòng một lúc thì mới hay đây là bệnh viện, Phong nằm giường bên cạnh vẫn chưa tỉnh. Nhìn thư kí Trung, Nhật hỏi nguyên nhân tại sao vào đây và vài vấn đề liên quan đến việc này. Sau một hồi nói chuyện, Nhật cũng đã nắm được tình hình và biết được trong lúc chạy trốn bọn người Tâm Như đã bị bắt và người báo cảnh sát không ai khác chính là bà Hương Trầm giúp việc của bà Nguyệt Hoa.

Sau khi giải đáp xong khúc mắc của hai nàng, Nhật mới nhẹ nhàng nhìn Yến trù mến, cất giọng ấm áp

” Cậu khỏe chưa, có cần mình gọi bác sĩ giúp cậu ”

Nhận thấy ánh mắt đầy tình ý cộng thêm khuôn mặt đẹp rạng ngời kia, tim Yến bỗng lỡ một nhịp, mặt đỏ lên vì thẹn, nhỏ giọng đáp

” mình không sao, cảm ơn cậu đã quan tâm ”

Yến không biết rằng những biểu hiện đó, khuôn mặt đó đã làm cho Nhật càng thích Yến hơn. ” cô ấy dễ thương thật, sao giờ mình mới nhận ra ” Nhật thầm trách mình. Không gian lãng mạn đã bị tên vô duyên như Phong phá hoại bởi tiếng la ” Nước về rồi đây “. Thầm nhìn Phong bằng ánh mắt oán giận như muốn ăn tươi nuốt sống Phong khiến Phong rợn cả da gà nhưng không biết nguyên nhân vì sao. Mặc kệ tên Nhật vô duyên, Phong đến bên giường Nhi đưa nước cho cô uống rồi cùng ngồi xuống nói chuyện khiến căn phòng yên tĩnh bỗng trở nên ồn ào nhưng cũng vui tai bởi những tiếng cười vô tư của những người nào đó

Vì bệnh tình cũng không nặng mấy nên cả bốn xuất viện ngay ngày hôm sau. Về nhà họ nghỉ ngơi một ngày, ngày tiếp theo thì cùng nhau đi thăm mộ bà Nguyệt Hoa. Ngoài mặt thì không quan tâm nhưng trong lòng cả Phong và Nhật đã ngầm thừa nhận bà là mẹ ngay hôm đó, cũng cảm ơn bà Hương Trầm đã nói nơi bà được chôn cất không thì cả hai phải làm con bất hiếu rồi. Yến và Nhi đi theo là do bị Phong và Nhật ép chứ cũng không tự nguyện gì, rõ có vấn đề.

Sau khi xong việc viếng mộ, Phong và Nhật chở Yến, Nhi về nhà, nói là về nhà nhưng sao đường chẳng giống tí nào,

tuy có hơi nghi ngờ nhưng cả hai cũng làm ngơ mặc cho hai tên kia đưa mình đi đâu, dù gì hôm nay cũng là chủ nhật chắc đưa đi chơi đây mà , nghĩ thôi là tâm trạng của hai nàng rất phấn khởi ngồi yên chờ đợi nơi vui chơi mà hai người kia đưa mình đến. Về phần Phong, Nhật cũng thấy hơi lạ khi thấy Nhi và Yến chẳng có biểu hiện gì khi biết mình không

về nhà, chẳng lẽ họ đã biết kế hoạch của cả hai. Thật khó hiểu.

Bốn người mãi đi cho đến khi tới một khu đồi trống thì xe mới dừng lại. Cả bốn cùng lên đồi, thật bất ngờ khi cái đồi nhìn thật bình thường nhưng càng đi thì khung cảnh càng đẹp, xung quanh chỉ toàn hoa với hoa, đẹp như thảo nguyên trên tivi, nó đẹp như một bức tranh thiên nhiên thơ mộng. Nhi và Yến trông thấy không khỏi thốt lên hai từ cảm thán ” đẹp quá ” làm hai tên kia thấy vui trong lòng. Đột nhiên Phong kéo Nhi ra giữa một vàn hoa, đôi tay nắm lấy bàn tay mịn màng kia cũng từ từ thả ra, Phong từ từ khụy chân phải xuống, tay móc từ trong túi ra một sợi dây chuyền phải nói là rất đẹp, mặt dây chuyền là hai chữ cái ” P&N ” được làm rất tinh xảo và bắt mắt được đưa ra trước mặt Nhi, Phong nhẹ nhàng cất giọng ” làm bạn gái Phong nha “.

Đây có phải là mơ không, Phong đang tỏ tình với mình. Nhi không dám tin đây là sự thật, nghĩ tới tình cảm của Phong dành cho Nhật thì không thể nào có chuyện này được.

Thấy Nhi lâu quá không trả lời Phong nói tiếp ” Những điều Phong nói đều là thật ” nhìn vào khuôn mặt khó coi của Nhi, Phong e dè ” Hay là Nhi xem thường Phong vì lúc trước Phong có tình cảm với Nhật ”

Nghe Phong nói vậy Nhi vội vàng chữa ” không phải, không phải vậy đâu, Nhi không xem thường Phong, chỉ là tình cảm của Phong và Nhật...”

” Đó chỉ là ngộ nhận, Phong đã nhận ra rằng người Phong thích là Nhi không phải Nhật, với Nhật đó chỉ là anh em, vì vậy Phong mong Nhi đồng ý làm bạn gái Phong, có được không ”

Nhi nghe Phong nói thì nước mắt tự nhiên rơi xuống, bật khóc nức nở làm cho Phong cuống quýt vội đứng dậy ôm lấy Nhi dỗ dành ” Nhi đừng khóc, thấy Nhi khóc Phong đau lắm , nếu như không thích Phong thì Nhi không cần...” chưa nói hết câu thì tiếng Nhi đã xen vào

” Phong ngốc, có biết là Nhi chờ ngày này bao lâu rồi không ” nói rồi tiếp tục ôm Phong khóc như một đứa con nít

Phong nghe Nhi nói vậy hết sức vui mừng, miệng cười ngoác đến mang tai, nhẹ nhàng đẩy Nhi ra lấy trong túi sợi dây chuyền hồi nãy đeo lên cho Nhi, rồi cả hai cùng nhau ngồi ngắm cảnh hoàng hôn đầy hương vị của hạnh phúc mà không hề biết rằng bên kia có một người đang rất khổ cực

Sau khi Phong kéo Nhi đi, thì Nhật cũng bắt đầu thực hiện kế hoạch của mình, nhưng kế hoạch không thành công như bên Phong, nó thật thảm hại. Sau khi tỏ tình Nhật bị từ chối ngay tức khắc với lí do ” YẾN không thích Nhật nữa ” rồi bỏ đi chỗ khác đứng,bỏ lại Nhật đứng im tại chỗ với khuôn mặt méo mó khổ sở. Nhật cứ tưởng là Yến sẽ vui mừng mà đồng ý ngay chứ không ngờ, thật không biết phải làm sao, Nhật hiện giờ đang trong tình trạng rơi xuống địa ngục nhưng nhanh chóng bay ngược lên lại sau câu nói hết sức dễ thương của Yến, với Nhật thì là vậy

” Nhưng mình sẽ cho cậu một cơ hội ” từ từ tiến tới bên Nhật ” theo đuổi mình đi, rồi mình suy nghĩ lại ”

Nghe Yến nói sẽ ỉnh một cơ Nhật vui quá nhào tới ôm lấy Yến thì ào ” cảm ơn đã ỉnh cơ hội, mình sẽ không đánh mất nó đâu, hứa đó ”

Cả hai không hẹn mà cùng nở trên môi mình nụ cười thỏa mãn, nụ cười mở ra cánh cửa dẫn tới hạnh phúc...

Một tình yêu nồng nàn...

Một tình yêu trẻ con...

Tất cả đều là kết tinh của trái tim

Kết tinh của một tình yêu không giới hạn...

~ THE END

~

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chuyen-tinh-hai-chang-trai>